

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par: Ls	(saņemot kantorī) par: Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
atsevišķu num. 15,—	atsevišķu num. 10,—
	pie atkalpārdev. 13,—

Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas valdības oficiālais laikraksts

Iznāk katru dienu, izņemot svētdienas un svētku dienas
 Redakcija:
 Rigā, Valdemāra ielā 6, 3. stāvā, 5. dzīv.
 Telefons 20032
 Runas stundas no plkst. 9 līdz 12

Sludinājumu un abonementa pieņemšana
 no plkst. 8.30 līdz 15.30
 Rigā, Valdemāra ielā 6, 2. dzīv.
 Telefons 20031

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludināj. līdz 25 viensl. rind. Ls 6,—	par katru tālāko rindiņu „—,25
b) tiesu sludin. par negodīgu un netīrīgu veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r. „ 8,—	par katru tālāko rindiņu „—,25
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r. „—,30	
d) priv.pers.oblig.slud.par katru viensl.r. „—,35	
e) par nozaud.dok.izslud.par katru dok. „ 1,50	
f) par sadegušu dok.izslud.katrai pers. „ 1,—	

183. num. Trešdien, 1940. g. 14. augustā Divdesmittrešais gads

PSRS Augstākās Padomes Prezidija rīkojums.
 Valsts Prezidenta 23. un 24. rīkojumi.
 Likums par Berlīnē starp Latviju un Vāciju 1939. gada 21. decembrī parakstīto Papildu nolīgumu pie 1935. g. 4. decembra Nolīguma starp Latviju un Vāciju par savstarpēju preču apgrozību.
 Papildinājumi un pārgrozījumi likumā par atsavināšanas nodevu.
 Pārgrozījumi Satiksmes likumu I pielikumā.
 Ministru kabineta lēmums.
 Ministru kabineta sēde š. g. 13. augustā.

Rīkojums par zemes piešķiršanas kārtību.
 Uzaicinājums visiem rūpniecības uzņēmumiem.
 Finanšu ministra rīkojumi par komisāru un pilnvarnieku iecelšanu.
 Rīkojumi par Šveices „National Zeitung“ un „Neue Züricher Zeitung“ ieviešanas aizliegšanu uz 1 mēnesi.
 Sabiedr. lietu ministr. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu.
 Sabiedrisko lietu ministr. lēmumi par dažu biedr. slēgšanu.
 Takse par valsts dienestā pieņemamo personu (kandidātu) veselības pārbaudi.
 Aizrādījums visām skolotāju arodorganizācijām.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija rīkojums par vienvaldības stiprināšanu Sarkanā armijā un Jūras kara flotē.

Sakarā ar to, ka komisāru institūts jau izpildījis savus pamatuzdevumus, ka Sarkanās armijas un jūras kara flotes komandējošie kadri pēdējos gados nopietni nostiprinājušies, kā arī nolūkā realizēt daļas un vienības pilnīgu vienvaldību un pacelt tālāk komandiera — ar pilnu varu apveltītā kara spēka vadītāja autoritāti, kas nes pilnu atbildību arī par politisko darbu daļās, PSRS Augstākās Padomes Prezidijs nolēmj:

- 1) Atcelt „Nolikumu par strādnieku-zemnieku Sarkanās armijas kara komisāriem“, ko PSRS Centrālā Izpildkomiteja un tautas komisāru padome apstiprināja 1937. gada 15. augustā.
- 2) Ievest Sarkanās armijas un jūras kara flotes vienībās (korpusos, divīzijās, brigādēs), daļās, uz kuģiem, apakšdaļās, kara mācības iestādēs un iestādēs komandieru vietnieku (priekšnieku) institūtu politiskā nozarē.
- 3) Uzlikt apgabalu, frontu un armiju kara padomēm pienākumu realizēt ik dienas dzīvu politiskās darbības kontroli korpusos, divīzijās, brigādēs.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs M. Kaļņins.
 PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretārs A. Gorkins.
 Maskavā, Kremļī, 1940. g. 12. augustā.

1. pants.

1935. g. 4. decembra Nolīguma starp Latviju un Vāciju par savstarpēju preču apgrozību pielikuma 3. pants grozīts šādi:

1. Nodaļā „A. Imports“:
- a) II nodaļuma ievadei ieviešams ar sekojošo teikumu:
 „Pa dzelzsceļu caur Laugszargen'u vai Eydtkau'u un pa jūras ceļu caur Štetinu var turpmāk ievest ar sekojošiem nosacījumiem“;
- b) II nodaļuma 4. numuru 1. rindkopas vārdi „robežpārejas vietas Štetinā“ atvietojami ar vārdiem „robežu muitas punktiem Laugszargen'ā, Eydtkau'ā vai Štetinā“;
- c) VI nodaļuma 1. rindkopā ieviešams sekojošais beigu teikums:
 „II un III nodaļumā minētos lopus un lopu ķermeņdaļas var ievest arī uz šeit nolīgto nosacījumu pamata caur Laugszargen'u vai Eydtkau'u“.

2. Nodaļā „B. Transits“:

- a) vispārējo transita noteikumu pirmā teikuma vārdi „Štetinas robežpārejas punktu“ atvietojami ar vārdiem „Robežas muitas punkti Laugszargen'ā, Eydtkau'ā vai Štetinā“ un vispārējo transita noteikumu otrā teikuma vārdi „uz turieni“ atvietojami ar vārdiem „Uz Štetinu“;
- b) vispārējo transita noteikumu 1. rindkopai pievienojams sekojošais beigu teikums: „transitam caur Laugszargen'u vai Eydtkau'u jānotiek speciālos dzelzsceļa vagonos“;
- c) I nodaļuma 2 b numura 6. rindkopā pēc vārdiem „izkraušanas ostai“ ievietojami „vai robežu muitas punktiem Laugszargen'ā vai Eydtkau'ā“.

2. pants.

Šis papildu nolīgums ratificējams un stājas spēkā piecpadsmitā dienā pēc ratifikācijas grāmatu apmaiņas, kuŗai jānotiek Rīgā.

Abas valdības tomēr vienojas par to, ka šo papildu nolīgumu pagaidām pielietos jau pirms ratifikāciju grāmatu apmaiņas, sākot ar 1940. g. 1. janvāri.

Sastādīts divos eksemplāros, latviešu un vācu valodā.

Berlīnē, 1939. g. 21. decembrī.
 A. Kampe. E. Wiehl.
 K. Poehlmann.

Artikel 1.

Die Anlage zu Artikel 3 des Deutsch-Lettischen Abkommens über den gegenseitigen Warenverkehr vom 4. Dezember 1935 erfährt folgende Änderungen:

1. Im Abschnitt „A. Einfuhr“ werden
- a) der einleitende Satz zu Teil II durch folgenden Satz ersetzt:
 „Mit der Eisenbahn über Laugszargen oder Eydtkau und auf dem Seeweg über Stettin dürfen unter folgenden Bedingungen ferner eingeführt werden“;
- b) im Teil II Nummer 4 Absatz 1 die Worte „der Grenzeintrittsstelle Stettin“ ersetzt durch die Worte „den Grenzzollstellen Laugszargen, Eydtkau oder Stettin“;
- c) im Teil VI Absatz 1 folgender Schlusssatz eingefügt:
 „Die Einfuhr der unter II un III genannten Tiere und tierischen Teile darf auch unter den hier vereinbarten Bedingungen über Laugszargen oder Eydtkau erfolgen“.

2. Im Abschnitt „B. Durchfuhr“ werden

- a) im ersten Satz der allgemeinen Durchfuhrbestimmungen die Worte „den Grenzeingang Stettin“ durch die Worte „die Grenzzollstellen Laugszargen, Eydtkau oder Stettin“ und im zweiten Satz der allgemeinen Durchfuhrbestimmungen das Wort „Dorthin“ ersetzt durch die Worte „Nach Stettin“;
- b) dem ersten Absatz der allgemeinen Durchfuhrbestimmungen folgender Schlusssatz hinzugefügt:
 „Die Durchfuhr über Laugszargen oder Eydtkau muss in Spezial-eisenbahnwagen erfolgen“;
- c) im Teil I Nummer 2 b Absatz 6 hinter dem Wort „Verschiffungshafen“ eingefügt: „oder den Grenzzollstellen Laugszargen oder Eydtkau“.

Artikel 2.

Dieses Zusatzabkommen soll ratifiziert werden und tritt am fünfzehnten Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden, der in Riga erfolgen soll, in Kraft.

Die beiden Regierungen sind sich indes darüber einig, dass dieses Zusatzabkommen bereits vor dem Austausch der Ratifikationsurkunden vom 1. Januar 1940 ab vorläufig angewendet werden soll.

Geschehen in doppelter Ausfertigung in deutscher und lettischer Sprache.

Berlin, den 21. Dezember 1939.
 E. Wiehl A. Kampe
 K. Poehlmann

Valsts Prezidenta 23. rīkojums

1940. g. 13. augustā.

Valsts Prezidentam Prof. Dr. A. Kirchenšteinam šovakar atgriežoties no Maskavas, nolieku Valsts Prezidenta vietas izpildīšanu.
 Valsts Prezidenta v. i. Saeimas priekšsēdētājs P. Briedis.

Valsts Prezidenta 24. rīkojums

1940. g. 13. augustā.

Atgriezies no Maskavas, atsvabinu Saeimas priekšsēdētāju P. Briedi no Valsts Prezidenta vietas izpildīšanas.
 Valsts Prezidents prof. Dr. A. Kirchenšteins.

Ministru kabinets 1940. g. 12. augustā ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Likums par Berlīnē starp Latviju un Vāciju 1939. gada 21. decembrī parakstīto Papildu nolīgumu pie 1935. gada 4. decembra Nolīguma starp Latviju un Vāciju par savstarpēju preču apgrozību.

1. Berlīnē 1939. gada 21. decembrī starp Latviju un Vāciju parakstītais Papildu nolīgums pie 1935. gada 4. decembra Nolīguma starp Latviju un Vāciju par savstarpēju preču apgrozību ar šo likumu pieņemts un apstiprināts.
2. Likums stājas spēkā tā izsludināšanas dienā. Līdz ar šo likumu izsludināms likuma 1. pantā minētais Papildu nolīgums.
3. Papildu nolīgums stājas spēkā tā 2. pantā paredzētā laikā un kārtībā.

Rīgā, 1940. g. 14. augustā.
 Prof. Dr. A. Kirchenšteins,
 Valsts Prezidents.

PAPILDU NOLĪGUMS pie 1935. g. 4. decembra Nolīguma starp Latviju un Vāciju par savstarpēju preču apgrozību.

Apakšā parakstījušies Latvijas un Vācijas valdību pilnvarnieki vienojušies par sekojošo Papildu nolīgumu pie 1935. g. 4. decembra Nolīguma starp Latviju un Vāciju par savstarpēju preču apgrozību:

ZUSATZABKOMMEN zum Deutsch-Lettischen Abkommen über den gegenseitigen Warenverkehr vom 4. Dezember 1935.

Die unterzeichneten Bevollmächtigten der Deutschen und der Lettischen Regierung haben folgendes Zusatzabkommen zum Deutsch-Lettischen Abkommen über den gegenseitigen Warenverkehr vom 4. Dezember 1935 getroffen:

Ministru kabinets 1940. g. 13. augustā ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Papildinājumi un pārgrozījumi likumā par atsavināšanas nodevu.

Likumā par atsavināšanas nodevu (Lik. kr. 1934. g. 228, 1936. g. 101 un 1939. g. 123) izdarīt šādus papildinājumus un pārgrozījumus:

I. Likuma 3. pantu papildināt ar šādu jaunu 18. punktu un 3. piezīmi:

18) akti vai tiesas spriedumi, pēc kuriem nekustamu mantu iegūst vispārderīgas un kultūras organizācijas un iestādes, ja atsavināšanai katrā atsevišķā gadījumā saņemta finansu ministra piekrišana.

3. piezīme. Šā (3.) panta 18. punkta noteikumi attiecināmi arī uz tiem aktiem vai tiesas spriedumiem, kas noslēgti vai taisīti pirms šo papildinājumu un pārgrozījumu spēkā stāšanās, ja par tiem atsavināšanas nodeva vēl nav iemaksāta valsts ieņēmumos vai valsts depozītu kontos.

II. Likuma 3. p. 11. punktā svītrot vārdus „un aizsargu organizācijas“.

III. Likuma 3. p. 10. un 13. punktu atcelt.

Šie papildinājumi un pārgrozījumi stājas spēkā nākošā dienā pēc to izsludināšanas.

Rīgā, 1940. g. 14. augustā.

Prof. Dr. A. Kirchenšteins,
Valsts Prezidents.

Ministru kabinets 1940. g. 13. augustā ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Pārgrozījumi Satiksmes likumu I pielikumā.

Pārdēvējot Satiksmes likumu (1940. g. izd.) I pielikuma 12. p. 4. punktu un 13. p. 4. punktu par 5. punktu, atvietojojam abu minēto pantu 2. punktu un papildinot abus pantus ar jaunu 4. punktu, izteikt šo pantu līdzšinējo 2. punktu un jauno 4. punktu tā:

2) ekspluatācijas nozarē — ekspluatācijas iecirkņos, kas pakļauti ekspluatācijas direktoram;

Jūsmīga Padomju Latvijas tautas Saeimas delegācijas sagaidīšana 13. augustā Rīgas stacijā.

Vakar, 13. augusta vakarā, Rīgā atgriezās mūsu tautas Saeimas delegācija, ko pirms 2 nedēļām izvadījām uz Maskavu aizvest Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstākajai Padomei Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas lūgumu uzņemt mūs Padomju Sociālistisko Republiku Savienības lielajā saimē.

Kā redzams turpmākās lappusēs, viss mūsu darba tautas Saeimas delegācijas ceļojums ir bijis viens pats nepiedzīvoti liels sirsnības un sajūsmas pilns triumfa brauciens. Tikpat liela sajūsma un prieks valdīja arī vakar vakarā Rīgas stacijā un tās laukumā, kur jau dažas stundas pirms Rīgas-Maskavas vilciena pienākšanas sāka pulcēties Rīgas darba laudis ar saviem cīņas karogiem un plakātiem, lai apsveiktu Latvijas darba tautas Saeimas delegāciju pēc sekmīgi veiktā uzdevuma.

Delegāciju Rīgas stacijā sagaidīja Latv. Komunistu Partijas Centr. Komitejas, valdības, armijas, arodbiedrību, darba ļaužu un iestāžu pārstāvji un delegācijas. Ieradies arī PSRS sūtnis Derevjanskis un delegācijas locekļi piederīgi. Stacijā bija nostādīta mūsu tautas armijas un strādnieku gvardes goda ierinda. Sagaidītāju rokās redzēja daudz skaistus, sarkanu rožu pušķus, ar kuriem sagaidītāji bija atnākuši apsveikt un apbalvot delegācijas locekļus.

Kad vilciens, kas bija drusku nokavējis un pienāca pulksten 21.25, apstājās Rīgas stacijā, delegāciju jūsmīgām gavilēm un aplausiem sagaidīja un sveica Rīgas darba ļaužu masas un tautas armijas goda ierinda, bet kara ministra amata pagaidu izpildītājs armijas komandiers ģen. R. Kļaviņš nodeva ziņojumu Valsts un Ministru Prezidentam prof. Dr. A. Kirchenšteinam. Prezidentam un pārējiem delegācijas locekļiem pasniedza arī skaistas rozes, bet T. Reitera koris nodziedāja darba tautas himnu. Caur strādnieku goda ierindu delegācijas locekļi iznāca stacijas laukumā, kur ovācijas, aplausi un apsveikuma saucieni nemaz negribēja rīties.

Kā pirmais delegācijas locekļus uzrunāja Saeimas priekšsēdētājs P. Briedis un apsveica delegācijas locekļus ar lielajām sekmēm un guvumiem PSRS Augstākajā Padomē. Stacijas laukumā notika mītiņš, kurā Latvijas tautas Saeimas delegāciju uzrunāja LKP Centrālās komitejas sekretārs J. Kalnbērziņš.

Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas 1. sekretāra b. J. Kalnbērziņa runa.

„Sagaidītāju vārdā es apsveicu Saeimas delegāciju, kuŗa godam veikusi tai uzticēto lielo, svarīgo un ļoti atbildīgo uzdevumu.

Biedri! Kopš 5. augusta mēs esam lielās sociālisma zemes pilsoņi. Līdz ar to mēs esam vispasaules darba ļaužu triecienu brigādes jauna nodaļa — tās triecienu brigādes, kuŗai ir jāveic viens no visatbildīgākajiem uzdevumiem, kādu pazīst cilvēces vēsture.

Ar mūsu uzņemšanu Padomju Savienības brālīgajā tautu saimē mums ir uzlikti ļoti atbildīgi pienākumi pret jauno sociālistisko Padomju Latviju, pienākumi pret lielo sociālisma zemi — Padomju Savienību, pienākumi pret kapitālisma jūgā smokošiem darba ļaudīm citās zemēs, kuŗi cieš no otrā imperiālistiskā kara šausmīgā posta, bada un reakcionārā buržuazijas terora. Mums ir jābūt tādi vispasaules darba ļaužu triecienu brigādes nodaļai, par kuŗu ar lepnumu var atsaukties katrs darba cilvēks, — ka mēs godam pildām savus uzdevumus, atrazdamies vienā brālīgā saimē ar pārējām padomju tautām.

Agrākie Latvijas darba ļaužu apspiedēji darīja visu iespējamo, lai rūpniecība Latvijā neattīstītos, lai Latvijas strādniecība būtu vāja un izklidināta pa darbnīcām un sīkiem uzņēmumiem, lai Latvija būtu un paliktu par lauksaimniecības zemi.

Tagad mums stāv priekšā pavisam citi uzdevumi. Mums sociālistiskā Padomju Latvija jau tuvākos gados jāpārvērš no agrāras zemes par rūpniecības zemi, kuŗā darbosies simtiem un tūkstošiem plašānātu un no jauna celtu fabriku, kuŗas strādās stipra, varena, disciplinēta un organizēta Latvijas strādniecība. Lai to sasniegtu, mums vajaga vienīgi Leņina-Staļina partijas vadībā godīgi strādāt, vest neatlaidīgu cīņu par darba disciplīnas nostiprināšanu un darba ražīguma pacelšanu visos uzņēmumos, bet jo sevišķi nacionālizētos uzņēmumos, veicinot stachanoviešu kustības attīstību Latvijā. Tas ir galvenais, lai Padomju Latviju atkal pārvērstu par plaukstošu rūpniecības zemi, lai celtu uz augšu strādniecības un visu pārējo darba ļaužu labklājības, izglītības un kultūras līmeni.

Mēs esam viena no laimīgākām darba tautām pasaulē, kuŗas ilggadīgās cīņas par padomju varu tagad ir vainagojušās ar pil-

nīgu uzvaru. Tas ir noticis laikā, kad briesmīgais otrais imperiālistiskais karš pārņēmis lielu daļu no zemes lodes platībām, kad kara ieroči iznīcina daudzas tautas. Mēs esam pasargāti no tā, ko pašreiz pārdzīvo Spānijas darba laudis, kuŗu 2½ gadus ilgā cīņā beidzās ar sakaušanu. Spānijā pēc demokrātiskās tautas valdības krišanas ir arestēti viens miljons cilvēku un notiesāti uz nāvi 200.000. Mēs no tā visa esam pasargāti un izglābti uz visiem laikiem. Mūsu lielās sociālistiskās tēvijas robežas sargā varenā, neuzvaramā Sarkanā armija. Par spīti pasaules karām mēs varam Padomju Latvijā dalīt zemi bezzemniekiem un mazzemniekiem, mēs varam attīstīt rūpniecību, mēs varam attīstīt Padomju Latvijas sociālistisko tautsaimniecību. Par to mums ir jāpateicas padomju valdībai, Padomju Savienības Augstākajai padomei, varenajai Sarkanai armijai un sevišķi visu mūsu ļoti mīļotam vispasaules strādnieku vadonim biedram Staļinam. (Suminājumi.)

Lai dzīvo Padomju Savienība — mūsu lielā un varenā sociālistiskā tēvija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Latvijas Padomju Sociālistiskā Republika! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Leņina-Staļina partija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo neuzvaramā Sarkanā armija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Staļina konstitūcija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo vispasaules darba ļaužu vadonis lielais Staļins! (Ilgas ovācijas.)

Pēc Kalnbērziņa runas un T. Reitera kora nodziedātās dziesmas, no Maskavas pārbrāukušo delegāciju uzrunāja Padomju Latvijas valdības pārstāvis — iekšlietu ministrs Vilis Lācis.

Iekšlietu ministra V. Lāča runa.

„Biedri, padomju Latvijas delegāti! Jūs devāties uz Maskavu, brīvo un laimīgo republiku galvaspilsētu, lai aizvestu Augstākajai Padomei visas latvju tautas vienprātīgo, nelokamo lēmumu: iegūt mūsu zemei tiesības būt par sociālistiskās strādnieku un zemnieku valsts, lielās Sociālistiskās Padomju Republikas Savienības pilntiesīgu locekli. Dodamies šai ceļā, jūs vedāt līdz mūsu tautas dedzīgāko pateicību tās labākajam draugam, biedram Staļinam (suminājumi), viņa līdzcīnītājiem un Padomju Savienības Augstākajai Pado-

4) staciju ieņēmumu un rēķinvedības nozarē — iecirkņos, kas pakļauti galvenā direktora palīgam;

13)

2) ekspluatācijas nozarē — ekspluatācijas revidents;

.....

4) staciju ieņēmumu un rēķinvedības nozarē — ekspluatācijas revidents, bet īpaši noteiktās stacijās — komercinspekcija.

Šie pārgrozījumi stājas spēkā 1940. g. 1. septembrī.

Rīgā, 1940. g. 14. augustā.

Prof. Dr. A. Kirchenšteins,
Valsts Prezidents.

Ministru kabineta lēmums.

Ministru kabinets 1940. g. 13. augustā nolēma:

1) zemāk minētos nacionālizētos apgādniecības un poligrafiskos uzņēmumus un ar šīm nozarēm saistītos palīguzņēmumus nodot Valsts apgādniecību un poligrafisko uzņēmumu pārvaldei;

2) Nodošanu uzdot izdarīt attiecīgiem valsts komisāriem.

Uzņēmumu saraksts:

1. „Grāmatu Draugs“, apgādniecība, Rīgā, Grēcinieku ielā 25, īpašn. Anna Rudzīte.

2. Paju sabiedrība „Biografiskais arhīvs“, Rīgā, Kaļķu ielā 25.

3. „Literātūra“, apgādniecība, Rīgā, Elizabetes ielā 65, īpašn. Kārlis Rasiņš.

4. „Zelta Ābele“, apgādniecība, Rīgā, Pulkv. Brieža ielā 9, īpašn. Miķelis Goperis.

5. „Grāmatu Zieds“, izdevniecība, Rīgā, Tērbatas ielā 52, īpašn. Teodors Bērziņš.

6. „Kaija“, apgādniecība, Rīgā, Ģertrūdes ielā 49, īpašn. Anna Grobiņa.

Ministru Prezidenta v. i. iekšlietu ministrs V. Lācis.

Sabiedr. lietu ministra v. i. ārlietu ministra biedrs A. Jablonskis.

mei — par visu to palīdzību, kas tikusi sniegta mūsu dzimtenei. Satraukti, laimīgi mēs vēsturiskajā, neaizmirstamajā 5. augustā klausījāmies jūsu balsis, kas atskanēja līdz mums, kad jūs runājāt Kremlī. Jūs stāstījāt brīvās Padomju zemes krietnākajiem cilvēkiem par mūsu tautas likteņiem, mūsu ciešanām un cīņām, karstākajām ilgām un cerībām. Jūsu solījums bija, ka mēs centīsimies atgūt līdz šim nokavēto un iesim drīz vienā soli ar pārējām Padomju Savienības Republikām pa sociālistiskās cēlniecības ceļu, — Leņina un Staļina nosprausto ceļu. (Aplausi.) Mēs klausījāmies jūsu solījumu un teicām: Padomju Savienība, mūsu varenā dzimtene, kopā ar mūsu brāļu tautām mēs pieliksim visu spēku, lai būtu isti tevis cienīgi pilsoņi; vienoti mēs celsim sociālismu un gatavosimies jaunām, visas pasaules darba ļaužu uzvarām! (Suminājumi.)

Un tad mēs dzirdējām Augstākajā Padomē vienbalsīgi pieņemto likumu par Latvijas uzņemšanu Padomju Sociālistisko Republiku Savienības tautu saimē. (Suminājumi.) Atcelti bija pēdējie šķēršļi, kas mūs vēl šķīra no tās. Savāds, nekad nepiedzīvots lepns prieks tanī brīdī savilņoja mūs: mēs — lielās, visu uzvarošās Padomju Savienības pilsoņi! Mēs zinām, cik nepārskatāmi plaša ir šī varenā zeme. Viņu sargā nesalaužamas tērauda robežas. Viņas bagātības ir neizmērojamas. Un šo bagātību saimnieks, viņas pilsoņi — ir brīvi, laimīgi cilvēki, tie nepazīst apspiestību, tie nekavēti attīsta un kāpina savus spēkus, tie uzvar dabu un pārveido dzīvi un pasauli. Kā mēs smakām verdzībā, viņi Leņina-Staļina partijas gudrajā vadībā uzceluši sociālismu. Viņu vērtīgā pieredze tagad būs arī mūsu ieguvums. Šī zeme tagad ir mūsu dzimtene, viņas tautas — mūsu brālīgās līdzgaitnieces! Pagātne vairs nevar atgriezties, ir tikai viens ceļš — un tas ved mūsu tautu preti neapjaušai pilnībai! (Suminājumi.)

Biedri delegāti, — jūs esat izpildījuši savu lielo uzdevumu un pārveduši mums Staļina konstitūciju. Paldies jums par to, paldies Augstākajai padomei un biedram Staļinam! (Ilgstoši suminājumi.)

Biedri, mūsu delegāti, — jums uzturoties Padomju Savienības centrā, bija tā svarīgā izdevība — iepazīties ar darba tautas uzvaras augļiem tādā zemē, kur cilvēki paši var brīvi veidot savu dzīvi. Staltas celtnes, pārveidotas pilsētas, jaunas satiksmes un transporta artērijas, modernas fabrikas un rūpnīcas, jauna tehnika un jaunas metodes

Apsveikums biedram J. V. Staļinam.

Atstājot Maskavu, Padomju Latvijas Tautas Saeimas pilnvarotā komisija nosūtījusi lielajam darba ļaužu vadonim **J. V. Staļinam** šādu apsveikumu:

Dārgais Josif Visarionovič!

Atgriezoties Padomju Latvijā, izsakām Jums visdziļāko pateicību par to laipno uzņemšanu, kādu mēs sastapām mums tuvajā Maskavā. Sirsnīgā un brālīgā izturēšanās pret mums no Padomju Savienības tautas puses PSRS Augstākās Padomes deputātu-tautas izvēlēto personās, no visas padomju sabiedrības un Maskavas iedzīvotāju puses pārspējusi visu, ko mēs gaidījām.

Tas, ko mēs paši savām acīm redzējām Maskavā, apmeklējot fabrikas, rūpnīcas, Vissavienības Lauksaimniecības Izstādi, Maskavas - Volgas kanāli, metro, Maskavas apgabala kolhozus un sovhozus, mūs lieku reizi pārliecināja par to, kādus milzu sasniegumus iekarojušas Padomju Savienības tautas, ko vada varenā lielnieku partija un personīgi Jūs, dārgais biedri STAĻIN.

Uzdevums, kuŗu Latvijas tauta bija uzlikusi Pilnvarotai Komisijai, izpildīts; apmierināta Latvijas darba ļaužu sensenā vēlēšanās rast brālīgu sadarbību ar Padomju Savienības tautām.

Tagad Latvija kļuvusi par līdztiesīgu Savienoto Padomju Sociālistisko Republiku un viņas priekšā atveras visplašākās saimnieciskas un kulturālas attīstības izredzes. Mēs ar sevišķu pateicību atzīmējam, ka pie mums uzliktā uzdevuma izpildīšanas mēs esam sastapuši Jūsu personā patiesi brālīgu līdzjutību un mīlestību pret Latvijas tautu. Apliecinām Jums, biedri Staļin, ka Latvijas Tautas Saeima un visa Latvijas tauta zem Staļina Konstitūcijas karoga veiks Latvijas priekšā stāvošos uzdevumus.

Lai dzīvo lielā neuzvaramā lielnieku partija!

Lai dzīvo mūsu draugs, vadonis un skolotājs biedrs STAĻINS!

Latvijas Tautas Saeimas
Pilnvarotās Komisijas locekļi.

Maskavā, 1940. g. 12. augustā.

Apsveikums biedram V. M. Molotovam.

PSRS Tautas Komisāru Padomes priekšsēdētājam **V. M. Molotovam** komisija nosūtījusi šādu apsveikumu:

Dārgais Vjačeslav Michailovič!

Atstājot Maskavu, lai atgrieztos mūsu jaunajā Padomju Latvijā, izsakām Jums vissirsnīgāko pateicību par laipno uzņemšanu, ko mūsu Pilnvarotā Komisija sastapa Lielās Padomju Savienības sirdī — sarkanā Maskavā.

Mums šeit bija dota iespēja iepazīties ar sociālistiskās valsts varenajiem sasniegumiem. Mēs redzējām ievērojamas fabrikas un rūpnīcas. Mēs redzējām paši savām acīm lieliskumā un ērtībā pasakaino metro. Mēs pārliecinājāmies, ka tikai kolhozi dod zemniekiem pārtikušu, laimīgu un kulturālu dzīvi. Mums kļuvis pilnīgi skaidrs, ka Padomju Savienības darba ļaudis radījuši sev brīvu, laimīgu un kulturālu dzīvi. Šis uzvaras padomju tauta izcīnījusi komunistiskās partijas un tās vadoņa Staļina slavas pilnajā vadībā.

Tautas Saeimas mums dotā uzdevuma izpildīšanu milzīgā mērā atvieglotajusi patiesi brālīgā sirsnīgā izturēšanās pret mums un visu Latvijas tautu no Jūsu puses, dārgais Vjačeslav Michailovič!

Mēs, un ar mums visa Latvijas tauta, esam laimes pilni, ka Latvija tagad ir līdztiesīga Savienota Padomju Sociālistiskā Republika.

Latvijas tauta, kas iegājusi lielajā PSRS tautu saimē, pieliks visus spēkus, lai roku rokā ar Padomju Savienības tautām stiprinātu PSRS aizsardzību un celtu komunistisku sabiedrību.

Lai dzīvo Padomju Sociālistisko Republiku Savienība!

Lai dzīvo visas pasaules darba ļaužu vadonis un skolotājs biedrs STAĻINS!

Lai dzīvo gudrā Padomju Valdība un tās galva biedrs MOLOTOVS!

Latvijas Tautas Saeimas
Pilnvarotās Komisijas locekļi.

Maskavā, 1940. g. 12. augustā.

darbā un organizācijā, — biedri, mēs zinām, ka jūs esat redzējuši šīs dienas daudz, kaut arī tā ir tikai maza daļa no Padomju Sociālistisko Republiku Savienības visiem sasniegumiem, jo gadu desmitos celtais nav pārredzams nedaudz dienās. Un tas, ko jums bija izdevība redzēt šajās nedaudz dienās, šodien ir ļoti svarīgs mūsu republikai. Mūsu tautai jāveic lieli uzdevumi saimnieciskās un ideoloģiskās dzīves pārkaršanā. Jūs, Padomju Latvijas strādnieku, zemnieku un darba inteliģences priekšstāvji, varat būt lepnī, ka atgriezušies savās darba vietās, savos ciņās postējos, varēsiet dalīties ar darba tautu savos iespaidos par visu redzēto. Jūs to darīsiet. Jūsu pieredze rosinās mūs strādāt lielnieciski, stachanoviski. Mēs netaupīsim spēkus, un rūpniecībā, lauksaimniecībā un kultūrā mūsu Republikā sasniegs arī mūsu zemē tādu pat uzplaukumu, kā Padomju Sociālistisko Republiku Savienības vecākajās Republikās. Uzdevums, kādus mūsu priekšā izvirza lielie vēsturiskie notikumi, mēs veiksīm, — veiksīm tos iespējami īsākā laikā. (Suminājumi.)

Lai dzīvo mūsu lielā tēvija, brīvības un sociālisma zeme — Padomju Sociālistisko Republiku Savienība! (Suminājumi.)

Lai dzīvo mūsu robežu nesatricamais sargs — Sarkanā armija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Padomju Sociālistisko Republiku Savienības valdība un biedrs Molotovs! (Suminājumi.)

Lai dzīvo revolucionāro cīnītāju avangards — Ļeņina-Staļina partija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo visas pasaules darba ļaužu draugs un skolotājs — lielais Staļins! (Ilgas ovācijas.)

Biedra P. Plēsuma runa.

„Biedri! Tikai 2 nedēļas atpakaļ šīn pašā vietā jūs mums uzdevāt, rakstīdami savos plakātos un karogos, veikt vēsturisku, latviešu tautai neizmirstamu un visai Padomju Savienībai svarīgu uzdevumu: iekļaut sociālistisko Padomju Latviju lielajā, brīvajā Padomju tautu saimē. Šo uzdevumu pildot, mums bez šaubām nācās izjust to lielo atbildību, kas gulās uz visiem delegācijas locekļiem, izjust lielo prieku, ka mēs varam būt tie, kuŗi atvedīs Latvijas darba tautai lēmumu, par kuŗu cīnījās 1905. gada meža brāļi, 1917. gada varoņi un 1940. gada cīnītāji, kuŗi tagad stāv šeit zem sarkanīem karogiem. (Suminājumi.)

Brāucot uz Maskavu ar šo svarīgu uzdevumu, jau sākot no Rīgas mūs pavadīja Latvijas darba tautas sirsnīgākie novēlējumi un, pārbraucot robežu, brīvās Padomju Sociālistisko Republiku Savienības pirmajā stacijā mēs sastapām vēl sirsnīgāku, vēl neliekuļotāku pretimnākšanu un prieku par to, ka mēs — Latvijas darba tauta — esam reiz nokratījuši kapitālisma jūgu un ierodamies brīvi un neapspiesti lielajā Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā, lai kā līdztiesīgi tanī iestātos un palīdzētu veikt tos uzdevumus, kuŗus vēsturei uzlikusi mūsu tagadējā paaudze.

Ierodoties Maskavā, mēs sastapām ne mazāk sirsnīgu uzņemšanu. Patiesi, tas bija kaut kas neizmirstams. Izkāpjot Maskavas stacijā, mūs sagaidīja nepārdzama ļaužu masa, kas organizēti sveica mūs, mazās tautas priekšstāvjus, ierodoties varenajā Maskavā.

Visus Augstākās padomes lēmumus jūs, biedri, jau esat dzirdējuši un zināt. 5. augustā bija tas vēsturiskais brīdis, kad Latvijas delegācija ieradās sirmajā Kremli, vecajā Nikolaja pils zālē, lai izteiktu savas tautas vēlēšanos, lai izteiktu savas tautas ciešanas un stāstītu par ciņām, kuŗas latviešu proletāriāts ir vedis kopā ar lielo krievu tautu jau ilgu gadu. Šos mūsu iesniegumus ar sasprindzinātu uzmanību uzklausīja to daudzo tautu priekšstāvji, kas piedalījās sēdē. Jūs zināt, ka vēsturiskais lēmums tika pieņemts vienbalsīgi ar lielu sirsnību un pacīlātību. Augstākās padomes locekļi no visām plašās Padomju Savienības tautām priecājās par to, ka Padomju Savienībā atkal ir uzņemts jauns locekļis, kas palīdzēs virzīt un veikt tos uzdevumus, kādi stāv visu darba tautu priekšā.

Centrālās komitejas sekretārs b. Kalnberziņš nupat uzsvēra, ka mums vairs nebūs jābrūpējas par darba trūkumu, jo mūsu fabrikas tagad strādās ar pilnu jaudu, stachanoviski, kāpināti. Tas, biedri, arī man jāpasvīro. Nupat sestdienas vakarā mēs, delegācijas priekšstāvji, bijām personīgā audiencē pie biedra Staļina un biedra Molotova. (Suminājumi.) Vienkāršā biedriskā sarunā, sēdot pie galda, mēs šiem lielajiem tautu un revolūcijas vadoņiem uzstādījām jautājumus, kuŗi ir ļoti sāpīgi un svarīgi visai mūsu darba tautai, mūsu Latvijai. Mēs interesējāmies par tiem jautājumiem, par kuŗiem interesējas katrs strādnieks: vai mūsu fabrikas varēs strādāt, vai mēs dabūsim mūsu fabrikām vajadzīgās izejvielas. Uz mūsu jautājumu biedram Staļinam, vai mūsu rūpniecībai būs iespējams attīstīties un vai varēsīm dabūt attiecīgās izejvielas, biedrs Staļins atbildēja: pēc pārbrāukšanas mājās jūs uzdevums ir attīstīt jūsu rūpniecības nozares tik plaši un intensīvi, cik vien tas iespējams. (Suminājumi.) Visam, kas vajadzīgs mūsu rūpniecībai, Padomju Savienības republikās ir neizmestamās rezerves. Visas šīs rezerves tagad mums ir pieejamas. Biedrs Staļins teica: visu to, kas būs vajadzīgs jūsu fabrikām, jūs dabūsi! (Suminājumi.)

Tāpat mēs interesējāmies par mūsu lauksaimniecību, par to, vai mēs savu lauksaimniecību varēsīm uzlabot, lai varētu atsvabināt darba zemnieku no tā katorgas darba, kuŗu viņš veic tagad, strādājot bez mašīnām. Mēs jautājām, vai varēsīm dabūt traktorus mūsu lauku aparšanai. Un kad mēs uz jautājumu, cik traktoru mēs gribētu, ļoti uzmanīgi teicām, ka kāds simts šoruden derētu, — biedrs Staļins, pagriezies pret Molotovu, teica: dosīm viņiem tūkstoši, lai tā lieta iet ātrāk! (Suminājumi.)

No šī mazā sarunas atstāstījuma ar biedru Staļinu jūs redzat, biedri, cik vienkārši

un nemāksloti šis ģeniālais vispasaules proletāriāta vadonis sarunājas ar saviem apmeklētājiem, uzklauša viņu jautājumus un ar lielu rūpību, apdomību un vienkāršību dod savas atbildes.

Tāpat, biedri, mēs apskatījām Maskavu un redzējām tos grandiozos sasniegumus, kādi ir nākuši klāt pa tiem gadiem, kad mēs Maskavu neesam redzējuši, kad Padomju Savienība no mums bija nogriezta, kad Latvijas buržuāzija uz Rietumeiropas kapitālistu rīkojuma pūlējās mūs ieraut karā. Mēs tagad esam pasargāti no kara un ieslēgti lielajā Padomju Savienības tautu saimē. Aplūkojot tos sasniegumus, tās grandiozās celtnes, kādas pašlaik paceļas Maskavā uz katra soļa, mēs patiesi varam būt lepnī, ka mēs esam iekļauti šīn grandiozo sasniegumu, sociālistiskās celtniecības un kultūras zemē. Man jāpasvīro, biedri, arī tas, ka visi Maskavas iedzīvotāji ir pilnīgi pārveidojušies, ka nav vairs ne vēsts no agrākās nenovīdības, naida un īgnuma pret saviem līdzcilvēkiem. Katrā vietā jūs sastopat patiesi cilvēcīgu izturēšanos, kādas nav kapitālistiskās valstīs, kur privātipašums sagandē cilvēku attiecības. Šeit cilvēks ir tāds, kādam viņam jābūt. (Suminājumi.)

Sirsnība, kādu mēs sastapām uz katra soļa, iepazīstoties ar Maskavas uzņēmumiem, ar slaveno Maskavas metropolitenu, ar slaveno Volgas-Maskavas kanālu, — tā patiesi liek just, ka te ir ne tikai rakts kanāls un darināts apakšzemes tunelis, bet arī visas tautas izturēšanās un psiholoģija ir pārveidota. Šī brīvā tauta, kas ir veidojusies vairāk kā 20 gadus, ir kļuvusi patiesi cilvēka vārda cienīga. Lai arī mēs to sasniegtu, mums vispirms būs jāķeras tagad ļoti enerģiski pie darba un jāgādā, lai mūsu tukšās fabrikas, kuŗas kā biedēkļi pacēlās vairākus 10 gadus, būtu pilnas ar dūcošām mašīnām. Tāpat mums būs jāpārāudzina, jāpārveido pašiem sevi. Ar Padomju Savienības tautu palīdzību mums būs ļoti stingri jāstrādā, lai panāktu mums tālu priekšā esošās pārējās Padomju Savienības tautas. Bet ņemot vērā tos slavenos darbus, kuŗi ir ierakstīti Latvijas proletāriāta vēsturē, ņemot vērā to, ka latviešu proletāriāts nekad nav palicis pēdējās rindās, bet ir lauzies uz priekšu un gājis pirmajās rindās, — arī tagad, biedri, mēs tuvākā laikā, nedaudz gados spēsim noorganizēt saimniecisko dzīvi mūsu brīvajā Padomju Latvijā tā, lai mēs panāktu citas Padomju Savienības tautas un roku rokā ar visām brīvajām Padomju Savienības tautām ietu uz komunismu. (Suminājumi.)

Lai dzīvo brīvā sociālistiskā Padomju Latvija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo plašā, brīvā Padomju Savienība! (Suminājumi.)

Lai dzīvo neuzvaramā varonīgā Sarkanā armija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo ģeniālais skolotājs, vadonis un biedrs Staļins! (Nerimstošas ovācijas.)

Valsts un Ministru Prezidenta prof. Dr. A. Kirchenšteina runa.

„Dārgie biedri! Vispirms atļaujiet jums paziņot, ka visas Latvijas tautas mums uzticētais uzdevums ir izpildīts. (Suminājumi.) 1940. gada 5. augustā Latvijas Padomju Sociālistiskā Republika ar Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstākās padomes lēmumu uzņemta Padomju Savienībā kā līdztiesīga republika ar visām pārējām republikām, kas ietilpst Padomju Savienībā.

Šis lielais vēsturiskais akts ar vislielāko gandarījumu, lepnumu un patiesu prieku uzņemts visās Padomju Savienības malās. Mūs dedzīgi apsveica Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstākā padome, Padomju Savienības tautu izvēlētie pārstāvji, un kopā ar saviem pārstāvjiem mūs karsti apsveica visas Padomju Savienības daudzās tautas.

1940. gada 5. augustā izpildīta visas Latvijas tautas vēlēšanās, lai Latvija iekļautos lielajā Padomju Savienībā. Latvija ir kļuvusi par Savienības Padomju Sociālistisko Republiku.

Visu bijušo Latvijas valdītāju un visas pasaules imperiālistu ārpolitika dibinājas uz principa „Skaldi un valdi”. Visas Baltijas valstis bija rotālietīpas imperiālistu rokās. Visās šīs valstīs mākslīgi kultivēja naidu pret Padomju Savienību — visu darba ļaužu tēviju. Latvijas tauta no saviem varenīem pleciem nometa visus savus ienaidniekus un nodibināja padomju varu. Tagad vairs nekāda pasaules vara nespēj pagriezt vēstures ratu atpakaļ. (Suminājumi.)

Nekāda pasaules vara vairs nevarēs atņemt Latvijas tautai tās isto brīvību tādēļ, ka tagad Latvijas Padomju Sociālistiskā Republika ietilpst lielajā Padomju Savienībā un ka Latvijas tautas brīvību un labklājību apsargā lielā Sarkanā armija — atrīvotāja, kuŗas sastāvā ietilps arī mūsu bruņotie spēki. (Suminājumi.)

Biedri! Kopš tā brīža, kad mēs pārbraucām mūsu republikas robežai, mēs visu laiku jutām visas padomju tautas isto draudzību, sirsnību un siltumu, ko tā mums parādīja vienmēr un visur, mūs apsveicot un mums parādot sevišķu uzmanību. Pieredzējumi Padomju Savienības sirdī, sarkanajā Maskavā, pārspēja visu, ko varējām sagaidīt. Mēs bijām lauksaimniecības izstādē — šīn milzīgajā lauksaimniecības laboratorijā, kur visas padomju republikas un visas padomju tautas rāda savus sociālistiskās lauksaimniecības tiešām lielos sasniegumus un cita no citas mācas prasmī gūt nepieredzētus panākumus lauksaimniecībā. (Suminājumi.) Mēs varam paziņot, ka nākošo gadu arī Padomju Latvijas lauksaimniecība tur varēs rādīt savus sasniegumus.

Mēs bijām Staļina vārdā nosauktajā milzīgajā automobiļu fabrikā un tur redzējām nebijušo sajūsmu, ar kādu strādā visa Padomju Savienības daudzmiljonu strādnieku šķira. Šī uzņēmuma strādnieku klubs pārspēja visu iedomāto. Tikai padomju zemē iespējama tāda kultūrala, dzīves priecīga un produktīva darba un atpūtas organizācija.

Mēs redzējām Maskavas-Volgas kanāli, kas ir mūsdienu vislielākā šāda veida ierīce pasaulē un kas pēc veiktā darba apmēriem un savā skaistumā daudzkārt pārspēj visus citus — Sucecas, Panāmas un pārējos. Mēs redzējām Maskavas apakšzemes dzelzceļu, kam skaistuma, darba precizitātes un ātruma ziņā nav līdzīga. Mēs iepazīnāmies ar veselības aizsardzības, izglītības un sociālās nodrošināšanas organizāciju Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā.

Isi sakot: visās nozarēs, kā saimniecībā, kultūrā, politiskā dzīvē, Padomju Savienība sasniegusi nepieredzētus augstumus, kas iespējams tikai sociālisma zemē ar Staļina konstitūcijas sauli. (Suminājumi.)

Mums no Maskavas aizbraucot, visa padomju tauta, viņas izvēlētie pārstāvji — Augstākās padomes deputāti, valdības locekļi, padomju tautas vadītāji un cilvēces lielākais ģenijs biedrs Staļins apsoliya Latvijas tautai visāda veida palīdzību (suminājumi), lai mūsu dārgā Latvijā pēc iespējas drīzi varētu attīstīt savu rūpniecību, lauksaimniecību, kultūru un mākslu un ātrāk sasniegtu to līmeni, ko sasniegušas mūsu vecākās māsas — tās Padomju Savienības Republikas, kas iet visu pārējo priekšgalā.

Padomju Savienības tautas lūdzta nodot sirsniņu sveicienu Latvijās strādnieku šķirai (suminājumi), zemniekiem, darba intelīģencei un visai Latvijas tautai. (Suminājumi.)

Lai dzīvo 16 padomju republiku nesaraucamā savienība! (Suminājumi.)

Lai dzīvo jauno padomju Moldāvijas, Lietuvas, Igaunijas un mūsu dārgās Latvijas Republikas tautas! (Suminājumi.)

Lai dzīvo lielā tautu atbrīvotāja, neuzvaramā Sarkanā armija! (Suminājumi.) Un tās vadītāji biedri Vorosiļovs un Timošenko! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Komunistiskā partija, visas pasaules darba ļaužu vadītāja un organizētāja! (Suminājumi.)

Lai dzīvo gudrā Padomju valdība un tās galva Vjačeslavs Michailovičs Molotovs! (Suminājumi.)

Lai dzīvo lielais Ļeņina darba turpinātājs, cilvēces lielākais ģenijs, mūsu gudrais vadonis un skolotājs, visas pasaules apspiesto draugs biedrs Staļins! (Ilgas ovācijas.)

Daudzi tūkstoši sveic mūsu delegāciju ceļā no Maskavas līdz Rīgai.

Tāpat kā turpeļā uz Maskavu, arī atpakaļceļā Padomju Latvijas Tautas Saeimas pilnvaroto delegāciju daudzās stacijās apsveica vietējie iedzīvotāji un organizāciju pārstāvji. Bigosovas stacijā bija sapulējušies vairāki tūkstoši, kas Saeimas delegātus apsveica ar Maskavā gūtajiem panākumiem un novēlēja spēku jaunās sociālistiskās republikas celšanas darbā. Visu apsveicēju vārdos izpaudās prieks, ka Latvijas tauta tagad var kopā ar pārējām sociālistiskām republikām strādāt miera darbu, jo Latvijā, tāpat kā Igaunijā un Lietuvā, tagad sargā Sarkanā armija — 193 miljonu iedzīvotāju sargātāja.

Atbildot apsveicējiem, Valsts un Ministru Prezidents prof. Dr. Kirchenšteins teica: „Biedri! Kad mēs devāmies uz Maskavu, mēs sajūtām lielu savilņojumu un laimi, bet tā laime, ko mēs sajūtam tagad, atgriežoties dzimtenē, ir vēl daudzkārt lielāka, jo mēs esam izpildījuši to uzdevumu, ko mums uzticēja mūsu Saeima. Mēs tagad esam uzņēmi daudzmiljonu saimē, mēs esam līdztiesīgi mūsu lielās valsts pilsoņi. Mēs iesim plecu pie pleca ar jums pret katru ienaidnieku, kas mums varētu draudēt, bet es esmu pārliecināts,

Deputātes Ievas Paldiņš-Rūsis runa.

„Biedri. Es neatkārtosu to, ko jau sacīja pārējie delegācijas locekļi par visiem lielajiem sasniegumiem, ko mēs redzējām Padomju Savienībā. Es šeit gribu griezties ar dažiem vārdiem pie mūsu sarkanās Rīgas darba sievietēm.

Biedrenes! Padomju Savienībā es, jūsu pārstāve, kā no ikkatras Padomju Savienības darba sievietes, tā arī no Augstākās padomes locekļiem, kuŗu tur ir ļoti daudz, tiku uzņemta kā māsa, kā labākā draudzene viņu vidū. Manā personā tur tiku uzņemta ne tikai es, bet visas Latvijas darba tautas sievietes. (Suminājumi.)

Pārbraucot robežu, jau pie mazās Bigosovas stacijas mūs sagaidīja un apsveica liela strādnieku un zemnieku delegācija. Mani ielēca strādnieces un zemnieces, izjautājot par šejienes dzīves un darba apstākļiem. Un ar lielu lepnumu vienkāršās strādnieces un zemnieces, ko agrāk verzināja kungi un kapitālisti, vecas mātes tagad priecīgi un lepnī saka: lūk, mans dēls ir tagad stacijas priekšnieks; otra saka: mans dēls ir tagad profesors; trešā: mans dēls ir inženieris. Biedrenes strādnieces, arī mūsu bērniem nākotnē būs tas pats ceļš, un arī mēs varēsim ar tādu pašu lepnumu par viņiem priecāties. (Suminājumi.)

Biedrenes! Visur, lai kur mēs gājām, lai ar kādām nozarēm sastapamies, sievietei Padomju Savienībā ceļš ļoti plaši ir vaļā. Braucot pa slaveno Maskavas apakšzemes dzelzceļu, varēja vērot, ka gandrīz katrā stacijā priekšniece te ir sieviete. Tāpat braucot pa Maskavas-Volgas kanāli bija redzams, ka visur blakus vīrietim strādā sieviete. Redzējām sievietes inženieres un citas augstākās zinātnieces. Un mēs, Latvijā dzīvojošo tautu darba sievietes, arī centisimies panākt savas biedrenes Padomju Savienībā. (Suminājumi.)

Lai dzīvo Padomju Latvija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Padomju Savienība! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Vissavienības Komunistiskā partija un viņas ģeniālais vadītājs, mūsu visu mīļotais draugs un skolotājs biedrs Staļins! (Ilgi suminājumi.)

Mitiņa noslēgumā Ž. Spure krievu valodā apsveica delegācijas locekļus ar lielā uzdevuma izpildīšanu un izteica pateicību Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstākai Padomei.

Lai dzīvo Padomju Savienība! (Suminājumi.)

Lai dzīvo Sarkanā armija! (Suminājumi.)

Lai dzīvo lielais Staļins! (Ovācijas.)

T. Reitera koris ar sajūsmu nodziedāja „Mūsu dzimtene ir plaša zeme“.

Gavilējošās un sajūsminātās Rīgas darba ļaužu masas ar strādnieku dziesmām atvadījās no Latvijas tautas Saeimas delegācijas locekļiem, lai šodien darbos apzinīgi pildītu visus dotos solījumus.

ka tādu ienaidnieku nebūs, jo Padomju Savienība ir stipra. Zīnas, ko mēs jau esam saņēmuši no Rīgas, liecina, ka mūsu strādnieki sapratuši sociālismu. Jau agrāk viņi bija pirmajos cīnītājos par brīvību, bet viņi nevarēja savus mērķus piepildīt. Tagad, beidzot, Latvijas darba tautas centieni ir piepildījušies. Fabrikās, lauksaimniecībā un citur mēs agrāk strādājām kapitālismam, bet tagad mēs strādājam sev, mūsu sociālistiskai valstij.

Es gribu pateikties jums, biedri, par lielo draudzību un viesmīlību, kādu jūs mums esat parādījuši. Maskavā mēs visu laiku jutāmies kā vienā lielā ģimenē, mūs uzņēma kā radniekus. Pateikdamies par mums parādīto uzmanību un lielo pretimnākšanu, uzsauksim dedzīgu „lai dzīvo!“ lielajam tautu vadonim biedram Staļinam. Lai dzīvo Padomju Savienības valdība un tās galva biedrs Molotovs! Lai dzīvo neuzvaramā Sarkanā armija!

Deputāts P. Plēsums apsoliya, ka Latvijas tauta nenoliks rokas klēpī, bet ar visu spēku un enerģiju strādās, lai Padomju Latvija būtu tik stipra, ka nevienam ienaidniekam nekad un nekādos apstākļos neiedomātos aizskārt Padomju Savienības

Valsts un Ministru Prezidents prof. Dr. A. Kirchenšteins par iespaidēm Maskavā.

Valsts un Ministru Prezidents prof. Dr. A. Kirchenšteins atceļā no Maskavas uz Rīgu sarunā ar preses pārstāvjiem izteicās:

„Visur, kur mēs gājām, mēs sastapām vislielāko viesmīlību, tāpēc atgriežamies no Maskavas ar vislabākajām atmiņām. Mēs, latvieši, Maskavā nebijām svešnieki, un mūs tur uzņēma kā ļoti pazīstamus draugus. Jau no 1905. gada un vēlāko gadu cīņām latvieši un it sevišķi latviešu strādnieku vārds Maskavai ļoti pazīstams.

Patī Maskava pārvērtusies līdz nepazīšanai. Vecās mājas noplēstas, un to vietā paceļas jaunas daudzstāvu celtnes. Visur liela kustība un dzīvība. Pie jaunceltnēm sevišķi novērojām, cik plaši attīstītas darba aizsardzības metodes: visur uzceltas saliekamas sastatnes, kas strādnieku nodrošina pret nelaimes gadījumiem. Ķieģeļus līdz jaunceltnes augšējiem stāviem paceļ ar slidošas lentas palīdzību. Vispār ievērota darba racionalizācija, lai taupītu cilvēku darba spēku. Lai paplašinātu svarīgākās ielas, daudzus namus, pat vairākstāvu namus, isā laikā pārceļ par daudzām metriem tālāk. Lielu iespaidu, protams, uz visu delegāciju atstāja grandiozā lauksaimniecības izstāde, ko man bija lemts redzēt jau pagājušā gadā. Pie ieejas skatītāju pārsteidz milzīgā statuja, kas attēlo kolhoziešu pāri. Šo statuju jau pasaules izstādē Parīzē apbrīnoja daudzi miljoni cilvēku. Vispār krievu mākslinieku veidotās skulptūras pelna vislielāko ievēribu. Lauksaimniecības izstādē lielākajos laukumos un atse-

robezās. „Mēs solāmies,“ teica deputāts Plēsums, „ka roku rokā ar jums iesim pretim komunisma pilnīgai uzvarai. Ulmaņa kliķe pūlējās visiem spēkiem saindēt Latvijas tautu un to šķirt no padomju tautām, bet tas viņai neizdevās, jo mūs, Latvijas proletāriātu, ar padomju tautām saista kopīgas cīņas un arī panākumi. Mēs tagad dodamies atpakaļceļā kā lielās Padomju Savienības līdztiesīgi pilsoņi. Lai dzīvo mūsu slavenā un neuzvaramā Sarkanā armija! Lai dzīvo tas virs, kas organizējis un vadījis mūsu kopējo komunistisko partiju, mūsu uzvaras nesējs, visas pasaules darba tautas vadonis un biedrs Staļins!“

Internacionālei skanot un simtiem izvadītāju rokām mājot, vilciens devās tālāk pāri bijušai robežai.

Ari visā turpmākajā ceļā līdz Rīgai Padomju Latvijas Tautas Saeimas delegāciju sveica daudzi tūkstoši darba ļaužu, kas bija pulcējušies gandrīz visās stacijās. Visur bija sarkanie karogi un plakāti, kas sveica delegāciju ar uzticētā uzdevuma izpildīšanu. Lielākajās stacijās delegātus apsveica vietējo garnizonu augstākie virsnieki un goda sardzes, tāpat strādnieku organizāciju pārstāvji. Visur skanēja „lai dzīvo“ saucieni un darba ļaužu himna Internacionāle.

Tieslietu ministra deputāta J. Pabērza runa Daugavpilī.

Tieslietu ministrs deputāts J. Pabērzs, uzrunājot apsveicējus Daugavpilī, teica:

„Biedri, daugavpilieši! Es gribu jūs apsveikt kā lielās Padomju Savienības pilntiesīgus un brīvus pilsoņus. Priekš divi nedēļām, kad mēs devāmies uz Maskavu, ne vienam vien no jums sirds drebēja, gaidot tos lielos vēsturiskos lēmumus, kādus pieņēma Padomju Savienības Augstākā padome. Dažs labs pat bažīgi jautāja: kas būs tālāk? Šodien, atgriežoties no Maskavas atpakaļ mūsu dzimtenē, mēs varam droši pateikt, kas mūs gaida: mūs gaida labāki laiki, gaišāki laiki, labāka un laimīgāka dzīve. Mēs zinām, cik netaisnību un pārestību mums līdz šim nodarīts. Augstākajā padomē Maskavā mēs atklāti un vaļsirdīgi visas pasaules priekšā esam pastāstījuši par šīm netaisnībām. Tur uzklājās visas mūsu domas. Mēs arī dzirdējām biedra Staļina un biedra Molotova vārdus, ka mūsu tautai tagad jāiet pa taisnības ceļu. Lai to iegaumē katrs no mums, lai to iegaumē strādnieks, kas savu darbu veic fabrikā, lai to iegaumē arī katrs darba inteliģents. Taisnība un tikai taisnība pie mums valdīs. Nebūs mums vairs baltiešu un latgaliešu, jo mēs visi būsim vienlīdzīgi Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas pilsoņi. Šo taisnību mums garantē mūsu

viškos paviljonos redzējām lielu skaitu citu skulptūru, kas visas pārsteidz ar savu dzīvo izteiksmi. Šo skulptūru dēļ vien lauksaimniecības izstādē Maskavā ieteicams redzēt nevien lauksaimniekiem, bet arī arhitektiem, māksliniekiem. Sevišķi gribu uzsvērt, ka Maskavas lauksaimniecības izstāde ar savām mākslinieciskai veidotām celtnēm un skulptūrām pārspēj Parīzē redzēto pasaules izstādi. Tāpat jāuzsver, ka Padomju Savienībā mākslinieki strādā nevis atsevišķām personām vai saloniem, bet visai tautai. Padomju Savienības mākslinieks ir tautas mākslinieks.

Lielajā lauksaimniecības izstādē neizdzēsamu iespaidu atstāj arī daudzo Padomju Savienības tautu krāšņie nacionālie tērpi. Redzējām gan dienvidniekus, gan sibiriešus, kas visi dodas uz Maskavu, lai izstādē mācītos, kādiem līdzekļiem vēl vairāk pacelt savas zemes auglību. Maskavā esam sarunājuši, ka arī lielākam skaitam Latvijas agronomu un lauksaimnieku dos iespēju iepazīties ar lielo lauksaimniecības izstādi, lai arī mūsu zemes lauksaimnieki plašākos apmēros varētu izmantot Padomju Savienības lietpratēju gūtos panākumus. Bez tam esam sarunājuši, ka nākamajā pavasarī sarīkojamā mākslas dekādē Maskavā mēs demonstrēsim mūsu nacionālo mākslu. Mūsu mākslinieces uz turieni dosies savos nacionālajos tērpos, un mēs varam būt pārliecināti, ka šī mūsu mākslinieku uzstāšanās vēl vairāk nostiprinās padomju tautu un Latvijas tautas nesaraucamo draudzību“. LTA.

pašu nodibinātā padomju iekārta, to mums garantē lielā Padomju Savienība ar biedru Staļinu un biedru Molotovu priekšgalā. Tā ir garantija, par kuŗu nevien nedrīkst šaubīties. Tādēļ lai dzīvo lielā Padomju Savienība! Lai dzīvo Padomju Latvija kā pilntiesīgs šīs lielās Padomju Savienības loceklis! Lai dzīvo Sarkanā armija! Lai dzīvo visas pasaules darba tautas un visu apspiesto draugs biedrs Staļins!“

Latvijas Komunistiskās Partijas Latgales apgabala komitejas sekretārs b. Neilands visas Latgales darba ļaužu vārdā pateicās delegācijai par to, ka delegācija ar cieņu un godam attaisnojuši darba ļaužu dāvāto uzticību. „Kad jūs no šejienes aizbraucāt, mūsu zeme jau bija brīva, bet mūsu dzimtene vēl palika savās šaurajās robežās. Mums vēl bija daži nenokārtoti jautājumi,“ sacīja b. Neilands. „Tagad jūs vairs neatrodāt veco dzimteni. Mūsu dzimtene, mūsu tēviņa tapusi liela, varena, mīlota un nekad neuzvarama. Lielā vēsturiskā vēsts par mūsu zemes uzņemšanu lielajā padomju tautu saimē mūs sasniedza ātrāk nekā jūs paši spējāt ierasties. Mūsu tauta pārdzīvoja neaizmirstamas gavilēšanas, bet šodien mēs jūs gaidījām ne mazāk kā tanīs dienās. Mēs zinām, ka mums tagad sākas liels un atbildīgs darbs — tāds darbs, kāds mūsu zemē līdz šim nekad vēl nav darīts. Mums ceļā vēl daudz grūtību, tādēļ mums jāmobilizē visas mūsu tautas spēki, visa enerģija, lai isā laikā radītu jaunu pienākuma apziņu, jaunu darba disciplīnu un sāktu veidot jaunu kultūru. Tikai tad mēs būsim attaisnojuši lielo uzticību un sirsniņu, kas mums parādīta, mūs uzņemot lielajā sociālisma zemē. Jūs redzējāt padomju tautu lielos sasniegumus, jūs runājāt ar lielo, ģeniālo Staļinu. Iespaidi, kuŗus jūs šodien vedat atpakaļ mūsu tautai, būs liels un vērtīgs ieguvums mūsu tālākajā atbildīgajā darbā. Visu Latgales darba ļaužu vārdā es apsolu, ka mēs pieliksim visus savus spēkus un enerģiju, lai mobilizētu un cementētu darba ļaužu rindas pret mūsu ienaidniekiem, kas vēl mīt mūsu zemē un kas gaida izdevīgu mirkli, lai kavētu mūsu lielo darbu. Kopīgiem spēkiem mēs novāksim no ceļa visus šķēršļus un iesim vienotiem, kopīgiem soļiem pretim tām uzvarām, ko izcīnījušas padomju tautas. Lai dzīvo padomju zemes tautu nesaraucamā un nesalaužamā draudzība! Lai dzīvo Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstākā padome! Lai dzīvo mūsu atbrīvotāja, slavenā Sarkanā armija! Lai dzīvo padomju zemes un līdz ar to arī visu mūsu valdība! Lai dzīvo Padomju Latvija un Latvijas Komunistiskā partija! Lai dzīvo mūsu dārgais, mīļotais, lielais, ģeniālais biedrs Staļins!“

Daugavpils strādnieku vārdā delegātus apsveica biedrs Aleksandrovičs.

„Izvadot jūs uz Maskavu,“ sacīja runātājs, „visas mūsu zemes strādnieki ar lielu uzmanību sekoja katram jūsu solim. Visu skati bija vērsti uz Maskavu. Darba tauta ar nepacietību gaidīja to dienu, kad mūsu zemi uzņems lielā draudzīgajā tautu saimē. 5. augusts iegājis mūsu sirdīs kā lielu tautas svētku dienu. **Daugavpils strādnieku vārdā es apsolu, ka mēs, nežēlojot spēkus un enerģiju, cinīsimies par jaunu, labāku dzīvi, ieliksim darbā visas savas spējas, lai Komunistiskās Partijas vadībā sasniegtu tādu dzīvi, kādu patlaban dzīvo lielās Padomju Savienības tautas.** Mēs pateicamies Augstākajai padomei, lielajai padomju tautai, ģeniālajam darba ļaužu vadonim biedram Staļinam par to lielo uzticību, kas mums parādīta. Lai dzīvo lielā, nesalaužamā tautu draudzība! Lai dzīvo Augstākā padome! Lai dzīvo neuzvaramā un varenā Sarkanā armija, mūsu atbrīvotāja! Lai dzīvo lielā Lenina-Staļina partija! Lai dzīvo visu darba ļaužu ģeniālais vadonis un skolotājs biedrs Staļins!”

Deputātes Mildas Bundulis runa Krustpilī.

Saeimas deputāte b. Bundulis, apsveicot delegāciju Krustpilī, teica: „Mēs, Padomju Latvijas strādnieki, uzticējam jums visas Latvijas darba tautas svētāko vēlējumus, lai jūs to nodotu lielās Padomju Savienības Augstākajai padomei. Ar lielu nepacietību un ar lielām simpātijām visa Latvijas darba tauta raudzījās uz jums un klausījās, ko jūs teicāt Latvijas darba tautas uzdevumā. Tāpēc arī tagad Latvijas darba tauta ar vislielāko mīlestību saņem jūs un ir jums pateicīga par to, ka jūs godāmesat izpildījuši jums uzticēto uzdevumu, jo mēs esam uzņemti lielajā, brīvajā padomju tautu saimē.”

Tautas labklājības ministra deputāta J. Lāča runa Krustpilī.

Tautas labklājības ministrs deputāts J. Lācis, atbildot apsveicējiem, teica: „Dārgie biedri! Jūs vienprātīgi izvēlējāt Latvijas Tautas Saeimu. Šī Saeima, apskatot mūsu valsts stāvokli, nāca pie vienprātīga atzinuma, ka tas ceļš, pa kuru viņu līdz šim veda vecā valdība, ved uz bezdibeni. **Jaunā, tautas izvēlēta Saeima, meklēja ceļu, pa kuru iet uz priekšu, un kā vienīgo ceļu tā saskatīja to, pa kuru iet Padomju Savienībā apvienotās tautas.** Tādēļ Latvijas Tautas Saeimas vienprātīgais lēmums bija — apvienoties ar lielo Padomju Savienību. Saeimas izvēlēta delegācija devās uz Maskavu un nodeva šo visas tautas lūgumu — uzņemt mūs tajā lielajā saimē, kurā jau vairāk kā 20 gadus dzīvo daudzas laimīgas tautas. Padomju Savienības augstākais varas orgāns, Augstākā padome, uzklaušīja šo lūgumu un vienprātīgi nolēma mūs uzņemt savā saimē. Ar šo lielo prieku vēstī mēs braucām pie jums, lai jums pateiktu, ka mēs vairs neesam vieni, ka ar mums vairs nevarēs rīkoties kā līdz šim. Jau senākos gadsimtos valstu un tautu savstarpējā cīņā zudušas daudzas mūsu ciltis. Arī pēdējā laikā latviešu rīdīja pret citām tautām, pret mūsu kaimiņiem. Nu beidzot pienācis laiks, kad Latvija kopā ar saviem kaimiņiem — Igauniju un Lietuvu — ietilpst lielajā Padomju Savienībā. **Mums vairs nav jābaidās ne no kā. Mums aiz muguras stāv lielā Padomju Savienības tauta, kurā ietilpst vairāk kā 193 miljoni cilvēku.**

Maskavā mūs uzņēma ar vislielāko sirsni kā jaunus locekļus lielajā saimē. Maskavas ļaudis, ar kuriem mēs bijām kopā, mūs uzņēma kā brāļus, un mēs redzējām, ka tur patiesi dzīvo laimīgi ļaudis. Viņiem vairs nav jākalpo citiem. Tie ir cilvēki, kas redz, ka viņi iet pa lielo sociālisma ceļu. Mēs redzējām tos lielos sasniegumus, kādus guvusi tauta, kas iet pa sociālisma ceļu. Mēs redzējām pašu Maskavu, un tie, kas to redzējuši jau agrāk, Maskavu vairs nepazīna. 2—3 stāvu namu vietā radušies 15 stāvu debesskrāpi, ar lielām, greznām kāpnēm, daudziem liftiem, skaistām skulptūrām un visādām labierīcībām, kādas mēs pat iedomāties nevarējām. Mēs redzējām Maskavas apakšzemes dzelzceļu-metro, kāda nav nekur citur pasaulē. Ja citur šis satiksmes līdzeklis piekārtas dažādām reklāmām un ir netīrs, tad Maskavā ļaudis apakšzemes dzelzceļa stacijā ieiet kā varenā mākslas tempļi, kur uz katra soļa redzami mākslinieku veidoti tēli.

Mēs bijām arī kolektīvajās saimniecībās. Jau ceļā mēs redzējām lielus lopu barus, un tas, ko mēs redzējām kolektīvajās saimniecībās, mūs vēl vairāk iepriecināja. Kolhoziētis strādā no plkst. 7 rītā līdz

plkst. 7 vakarā, ar 2 stundu pārtraukumu pusdienas laikā, tā tad 10 stundu dienā, bet ražas novākšanas laikā arī vairāk. No kopsaimniecības ienākumiem 20% izlieto kultūrājiem mērķiem, bet visu pārējo summu sadala starp visiem kolektīvajās saimniecības locekļiem. Bez tam kolhoziētis saņem arī zināmu daļu novāktās ražas. Mēs bijām arī tā sauktajā sovhozā, valsts saimniecībā, un arī tur priecājamies par lielajiem sasniegumiem. Šādā sovhozā govs dod 48 litrus piena dienā. Kā tas gan iespējams? Tas tādēļ, ka par lopiem rūpējas mācīti agronomi, kas raugās uz to, vai lopi pareizi baroti un pareizi kopti.

Tālāk apskatījām slaveno Volgas-Maskavas kanāli. Tas ir patiešām grandiozs darbs. Visā drīzumā pa šo lielo ūdensceļu no Padomju Savienības dienvidiem uz Maskavu peldēs 15.000 tonnu smagas lielaiņas. Milzīgās slūžas ir īsts tehnikas brīnumdarbs.

Maskavā mēs runājām arī par Padomju Latvijas tuvākajiem uzdevumiem. Visas fabrikas, kas bija aplukušas, tagad atkal sāks strādāt no jauna, un būs jāstrādā lielos tempos. Mēs dabūsim dzelzi, ogles un visu citu, kas mums vajadzīgs, lai mūsu strādnieki atkal dabūtu darbu pilnos apmēros. Mums vēl ir bezdarbs, bet Padomju Savienībā bezdarba nav, un, kā jūs ziniet, Padomju Savienības konstitūcijā rakstīts, ka katram pilsonim ir tiesības uz darbu un pienācīgu atalgojumu. **Šini zinā mēs varam gaidīt Padomju Savienības vislielāko atbalstu. Arī mēs tagad ietilpstam šini Padomju Savienībā, tādēļ varu jūs apsveikt kā brīvās Padomju Savienības pilsoņus.**

Lai dzīvo brīvā Padomju Latvija! Lai dzīvo lielā Padomju Savienība! Lai dzīvo sociālistiskās sabiedrības organizētāja, lielā komunistiskā partija! Lai dzīvo visu darba tautu lielais vadonis biedrs Staļins!”

Deputātes Ievas Rūsis-Paldiņš uzruna sagaidītājiem Skrīveros:

„Mēs braucām uz Maskavu, lai jūs uzdevumā PSRS Augstāko padomi lūgtu uzņemt Padomju Latviju lielajā Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā. Tagad mēs, Padomju Latvija, esam visas lielās Padomju Savienības brīva sastāvdaļa. Biedri! Mūs visur, visās stacijās, sirsniņģi apsveica. Mūsu personās apsveica visu Latvijas darba tautu. No Bigosovas līdz Maskavai visur bija sagaidītāji un daudz ziedu. Pašā Maskavā mūs sagaidīja ar tādu godu, ka bijām pilnīgi sajūsmināti. Tikpat silti kā padomju tauta, mūs sagaidīja un uzņēma arī Padomju Savienības valdība. **Pieņemot mūsu pārstāvjus, biedrs Staļins spieda mums rokas un sacīja: „Biedri, atgriezušies mājās, attīstiet visas savas saimniecības nozares. Mēs jums dosim visu, dosim kokvilnu un citu, kas jums vajadzīgs.”** Kad mēs teicām, ka šoruden mums noderētu 100 traktorū, biedrs Staļins paskatījās uz biedri Molotovu un smaidīdams teica: „**Dosim tūkstoti, tad tā lieta ies ātrāk.**” To visu mums pateica biedrs Staļins. Tādēļ mūsu pienākums ir mums dāvāto uzticību attaisnot un strādāt tā, kā Padomju Savienībā to dara stachanovieši. Mēs, Latvijas darba tauta, spējam un spēsīm panākt visu to, kas panākts tur. Mēs pieliksīm visas pūles, lai būtu lielās uzticības cienīgi.

Lai dzīvo Padomju Latvija! Lai dzīvo Padomju Sociālistisko Republiku Savienība un viņas varenā Sarkanā armija, kas apsargā visas mūsu lielās dzimtenes robežas! Lai dzīvo padomju valdība un tās galva biedrs Molotovs! Lai dzīvo Vissavienības Komunistiskā Partija un mūsu ģeniālais vadonis, mīļotais biedrs Staļins!”

Deputāta prof. P. Galenieka uzruna apsveicējiem Lielvārdē.

„Ikvienu no jums var interesēt jautājums, ko tad mēs esam panākuši, iekļaujoties lielajā Padomju Republiku Savienībā? **Vispirmā kārtā mēs esam ieguvuši mieru.** Mēs, Latvijas tauta, bijām tikai maza niedriņa, ko pasaules lielie vēji grūstīja uz visām pusēm. Tagad mēs esam sastāvdaļa milzu ozolā, pasaules stiprākajā lielvalstī, kas aizstāvēs katru savu zaru, katru savu daļu ar visu savu 193 milj. iedzīvotāju spēku un varu. **Otrs ieguvums — mūsu garīgās kultūras pastiprināšana. Padomju Savienībā tautas izglītība gājusī daudz tālāk uz priekšu nekā citur, Rietumeiropā.** Par Padomju Savienības kultūras līmeni mums bija pilnīgi nepareizs priekšstats; mēs bieži dzirdējām, ka tur valdot tumsība, zema kultūra. Bet tas ir pilnīgi

nepareizi. Padomju Savienībā ir tik daudz augstskolu un citu skolu, ka mēs pēc šāda līmeņa varam tikai ilgoties. **Izglītība tagad būs pietama patiesi katram. Trešais mūsu ieguvums — mūsu materiālās labklājības stiprināšana. Padomju Savienība dos mums ogles, naftu, dzelzi un dažādas citas jēlvielas un liks strādāt mūsu rūpniecībai ar pilnu jaudu — tā, lai pietiktu arī eksportam uz pārējām savienības republikām. Attīstīsies mūsu rūpniecība, tāpat arī pārtikas vielu ražošana, kas līdz šim mūsu valstī bija uz diezgan svārstīgiem pamatiem. Padomju Savienībā šogad gaidāma rekorda raža, tā ka arī šini zinā mēs varam būt mierīgi. Tādēļ mēs no sirds, no visas sirds priecājamies, ka mēs tagad esam pasaules lielākās lielvalsts sastāvdaļa. **Lai dzīvo Padomju Sociālistisko Republiku Savienība, lai dzīvo Padomju Latvija kā šīs savienības sastāvdaļa! Lai dzīvo darba tautas vadonis un visas pasaules darba ļaužu glābējs biedrs Staļins!”****

Deputāta P. Plēsuma uzruna Ķeguma strādniekiem Ķeguma stacijā.

„Pienākums, kas Saeimas delegācijai bija uzliktis — doties uz Maskavu, lai izteiktu visas Latvijas darba tautas senso lolojumu un lūgtu no kapitālisma jūga atbrīvotu tautu uzņemt lielajā brīvo tautu saimē — mums bija goda pilns un ārkārtīgi svarīgs, atbildīgs uzdevums. Sarkanajā Maskavā, kur sanāk daudzo brīvo tautu pārstāvji, lai lemtu par savām lietām, mums bija jāstāsta par to, kādos apstākļos Latvijā līdz šim bija jādzīvo zemniekam, strādniekam un darba intelligentam. Augstākā padome uzklaušīja mūs un vienbalsīgi, ar ļoti lielu pacilātību uzņēma mūs Padomju Savienības brīvo tautu saimē. **Tagad mēs vairs neesam mazā Latvijā, bet gan neatņemama daļa lielajā Padomju Savienības tautu saimē, kuŗas robežas ir neaptverami garas un sniedzas austrumos līdz Vladivostokai, bet rietumos līdz mūsu Liepājai. Šis apstākļis, biedri, mums uzliek arī lielus pienākumus. Mēs esam pasargāti no kara vītrām, kas katrā brīdī varēja mums draudēt, jo Ulmanis un viņa kliķe Rietumeiropas kapitālistu uzdevumā gribēja mūs ieraut karā, un tikai pateicoties Padomju Savienības miera politikai, mēs esam pasargāti no kara šausmām, kas pārņēmušas plašus apgabālus Eiropā. Iestājoties Padomju Savienībā, mēs esam iekļāvušies valstī, kuŗas varenība, spēks, saimnieciskā un militārā gatavība ir atzīta visā pasaulē. Ar to mēs kļūstam neizmērojami stiprāki, un mūsu robežas tagad apspargās nevis mūsu mazās saujiņas, bet gan milzīgā valsts, kuŗā dzīvo 193 milj. cilvēku, Padomju Savienība var izveidot savus militāros spēkus tā, lai patiešām neviens no kapitālistiskiem iekarotājiem neuzdrošinātos bāzt savu degumu pāri mūsu robežai. Tādēļ katrā godīga Latvijas patriota pienākums ir atmest visus aizspriedumus un iedomas, it kā mēs būtu kaut kā piespiesti, un ķerties pie darba. Darba disciplina patlaban ir visvarīgākais un galvenais. Kāpināt mūsu ražošanas tempus ir mūsu lielākais pienākums, jo mums visapkārt vēl ir spēki, kas mēģina iekarot arvien jaunus un jaunus zemes. Jūs zināt, ka rietumos plosās ārkārtīgi asiņainais un nežēlīgais karš. Mēs no tā esam pasargāti, un, lai tas tā paliktu arī turpmāk un lai**

neviens neuzdrošinātos mums uzbrukt, mēs nedrīkstam turēt rokas klēpī. Visiem spēkiem, „po stachanovski“, kā Padomju Savienībā saka, mums jānostāda ražošana tik augstā līmenī kā Padomju Savienībā, jo mūsu uzdevums ir panākt Padomju Savienības tautas un iet ar tām kopā. Mums bija iespēja Maskavā redzēt milzīgos uzņēmumus, kas izveidoti pēdējo Staļina piecgadu laikā. Šie uzņēmumi ir patiesi grandiozi, un viņu ražošanas spējas ir kila tam, ka ar visas padomju tautas atbalstu un aktīvu līdzdalību ražošana celsies arvien augstākā līmenī. Maskavas-Volgas kanālis ir grandiozs darbs, kuŗā izpaužas cilvēces radošais spēks. Tas liecina, ko cilvēks spēj sasniegt, kad viņš atbrīvots no ekspluatatoru jūga un kad visi darba ļaudis kopīgiem spēkiem strādā kopīgu darbu, kas nāk par labu visiem.

Maskavā mēs izjutām, ka pret mums izturējās kā pret ārkārtīgi mīļiem draugiem, kā pret veciem paziņām. Tas viss norāda uz to, ka arī audzināšanas darbs Padomju Savienībā gājis tālu uz priekšu. Sabiedriskās izpratnes ieaudzināšana cilvēkos guvusi tādus panākumus, ka vairs nav ne vēsts no nenovīdības, kas vēl valda kapitālistiskās valstīs. Strīdi parasti rodas tur, kur ir privātīpašums, jo tas ir iemesls cilvēku savstarpējām asajām attiecībām. Padomju Savienībā tā vairs nav. Katrs kalpotājs, katrs strādnieks pret jums izturas ar lielu sirsniņu.

Augstākajā padomē, kur mēs redzējām visu Padomju Savienības tautu pārstāvjus savos nacionālajos kostīmos, arī latvietes bija savos tautiskajos tērpos, lai visi redzētu, ka arī Latvijā ir sava nacionālā kultūra, ko nenobīda pie malas neviena Padomju Savienības tauta.

Biedrs Staļins mums teica, ka mums jāattīsta sava rūpniecība, lai strādniekiem būtu darbs un maize, lai mums nevienas mantas nepietrūktu. Jo tagad mēs esam nonākuši tai laimīgajā stāvoklī, ka preces jāražo nevis kādai bagātnieku šķirai, bet gan visas tautas vajadzībām. Jūs, kas esat pionieri Ķeguma ceļšanā, jūs tas var interesēt visvairāk, tādēļ gribēju jums pateikt, cik plašas iespējas tagad paveras mūsu saimnieciskajai dzīvei. **Katram strādniekam tagad paveras ceļš ne tikai uz darbu, bet arī uz izglītību. Katram, kas vien to spēs, būs dota izdevība savu izglītību papildināt līdz augstākai pilnībai.**

Mēs tagad esam sastāvdaļa lielākajā valstī, kas ar savu valsts iekārtu, ar militāro iekārtu, kā arī lauksaimniecības un rūpniecības organizētības ziņā aizgājusī tālu priekšā visām kapitālistiskajām valstīm. Kapitālistiskās valstīs mums līdzī netiek un nevar tikt, jo tās savu laiku izdzīvojušas. Jānāk jaunai sabiedriskai iekārtai, un mēs pašreiz keramies pie šādas iekārtas izveidošanas. **Tādēļ mūsu uzdevums skan: Pie darba! Ar paātrinātiem tempiem veiksīm mūsu uzdevumus.**

Lai dzīvo Padomju Latvija! Lai dzīvo brīvo tautu savienība un viņas valdība ar biedri Molotovu priekšgalā! Lai dzīvo Latvijas Komunistiskā Partija, strādniecības un zemniecības organizētāja un brīvības cīnītāja! Lai dzīvo visas pasaules darba tautu ģeniālais vadonis, skolotājs un draugs, biedrs Staļins!” LTA.

Valdības darbība.

Ministru kabineta sēde

1940. g. 13. augustā.

1. Atbrīvo Šveices pavalstnieku prof. Dr. phil. Maksi Nusbergeru pēc paša lūguma no profesora pienākumiem Latvijas Universitātē, skaitot ar š. g. 15. septembri.

2. Nolemj 6 nacionālizētos apgādniecības un poligrafiskos uzņēmumus un ar šim nozarēm saistītos palīguzņēmumus nodot Valsts apgādniecību un poligrafisko uzņēmumu pārvaldei un nodošanu uzdod izdarīt attiecīgiem valsts komisāriem.

3. Pieņem:

1) papildinājumus un pārgrozījumus likumā par atsavināšanas nodevu;

2) pārgrozījumus Satiksmes likumu I pielikumā.

Valdības rīkojumi un pavēles.

RĪKOJUMS

par zemes piešķiršanas kārtību.

1. Pagastos iesniegtie un no citām vietām piesūtītie zemes pieprasījumi vispirms sagrupējami 4 grupās: 1. grupa — sīkzemnieku zemes pieprasījumi, 2. grupa — rentnieku un graudnieku zemes pieprasījumi, 3. grupa — deputāta laukstrādnieku zemes pieprasījumi un 4. grupa — visu pārējo laukstrādnieku zemes pieprasījumi. Visi šie zemes pieprasījumi jāieraksta alfabētiskā sarakstā, kas jāparaksta pagasta vecākam un sekretāram.

2. Kad saņemts pieprasījums, ar kuŗu zeme pieprasīta citā pagastā, tas pēc š. g. 15. augusta nekavējoties jānosūta attiecīgajam pagastam, atzīmējot pieprasījumu sarakstā, kur un kad pieprasījums nosūtīts. Pieprasījumi jānosūta tā, lai attiecīgā pagastā tos saņemtu ne vēlāk par š. g. 18. augustu.

3. Visus ienākušos zemes pieprasījumus apspriež un izlemj pagasta zemes ierīcības iestāde, bet līdz tās sastādīšanai — pa-

gasta komiteja. Pēc š. g. 15. augusta nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 22. augustam apspriežami un izlemjami sīkzemnieku zemes piegriezumam pieprasījumi, lai mērnieks zinātu, kam un kādu piegriezumam ieprojektēt.

4. Piegriezumam piešķirami tikai tām saimniecībām, kuŗu zemes kopplatība ir mazāka par 10 ha un ja tāda vietējos apstākļos nenodrošina darba zemnieka ģimenei darbu un pārtiku. Sīksaimniecības var paplašināt līdz tādai kopplatībai, kāda vietējos apstākļos nepieciešama darba zemnieka eksistences nodrošināšanai, bet nepārsniegtu 10 ha.

5. Kad visām paplašināmām sīksaimniecībām vajadzīgie piegriezumi paredzēti, to platība, kā arī valsts un sabiedriskām vajadzībām paredzēto zemju platība atvelkama no visa pagasta lauksaimniecībā izmantojamās valsts fonda zemes kopplatības un atlikums dalāms uz 10, lai noskaidrotu, cik jaunsaimniecību šai pagastā varēs iedalīt.

6. Katrā pagastā iedalāmo jaunsaimniecību skaits un ienākušo katras grupas zemes pieprasījumu skaits nekavējoties, bet ne vēlāk par š. g. 25. augustu jāpaziņo Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komitejai. Līdz ar augšminētām ziņām komitejai jāiesūta arī visi uz vietas neapmierināmie zemes pieprasījumi, savācot tos no tādiem, kuŗu iesniedzēji ir ar mieru saņemt zemi arī citā vietā pēc Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komitejas norādījuma. Vispirms pārceļami rentnieku un graudnieku, tad laukstrādnieku un pēdīgi deputāta laukstrādnieku zemes pieprasījumi.

7. Saņēmusi no visiem pagastiem ziņas par tur iedalāmo jaunsaimniecību skaitu un uz vietas neapmierināmos zemes pieprasījumus, Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komiteja līdz š. g. 1. septembrim nosūta šos pieprasījumus pagastiem, kur noskaidrots zemes pārpalikums.

8. Valsts fonda zeme piešķirama tikai Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas pilsoņiem, kuŗiem līdz 1940. g. 22. jūlijam galvenā nodarbošanās bija lauksaimniecība un kuŗi zemes piešķiršanas laikā bija ne jaunāki par 18 gadiem. Piegriezumus var piešķirt arī pilsoņiem, kuŗiem augšminētā laikā bija cita galvenā nodarbošanās, bet tikai tādiem, kuŗiem šī cita nodarbošanās bija zemes trūkuma dēļ.

9. Zemes piešķiršana atsevišķiem pieprasītājiem pagastos uzsākama tūlīt pēc piešķiramā zemes gabala iedalīšanas.

10. Piešķirot zemi, vispirms apmierināmi sīkzemnieku un valsts un sabiedrisko iestāžu zemes pieprasījumi. Priekšroka uz iedalītajām jaunsaimniecībām vispirms dodama deputāta laukstrādniekiem, tad laukstrādniekiem un pēdīgi zemes rentniekiem un graudniekiem. Ja pieprasītāji ir no vienas un tās pašas grupas, tad priekšroka dodama tam, kas piešķiramo zemi ilgāki apstrādājis, bet ja arī tas laiks ir vienāds — tad tam, kuŗam lielāka ģimene. Viru un sievu zemes pieprasījumi apvienojami.

11. Pagasta zemes ierīcības iestādes lēmumi par zemes piešķiršanu jāpasludina zemes pieprasītājiem pagastā ar apkārt rakstu, liekot viņiem parakstīties, bet pārējiem — ar rakstu pēc pieprasījumā uzdotās adreses. Lēmumus paziņojot, paskaidrojams, ka tos var pārsūdzēt Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komitejā 3 dienu laikā no paziņošanas dienas, iesniedzot pārsūdzību caur to pašu pagasta iestādi, kuŗas lēmumu pārsūdz. Lēmumi par zemes piešķiršanu jāprotokolē un bez tam jāuzraksta uz zemes pieprasījumiem.

12. Pēc pārsūdzības termiņa notecēšanas visas pagastā izlemtas zemes piešķiršanas lietas, kuŗas iesniegtas vai arī nav ienākušas pārsūdzības līdz ar pārsūdzībām un pagasta paskaidrojumiem 3 dienu laikā jānosūta Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komitejai pārlemt un apstiprināt.

13. Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komiteja izsludina „Valdības Vēstnesī“, „Ciņā“ un „Padomju Latvijā“ vismaz 1 nedēļu iepriekš, kad kādas zemes piešķiršanas lietas skatīs cauri, uzaicinot ieinteresētos pilsoņus, kas vēlas dot savus paskaidrojumus, ierasties uz Zemes ierīcības komitejas sēdi.

14. Savus galīgos lēmumus par zemes piešķiršanu Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komiteja tāpat izsludina „Valdības Vēstnesī“, „Ciņā“ un „Padomju Latvijā“.

15. Piešķirto zemi pagasta valde zem paraksta nodod turpmākiem lietotājiem tūlīt pēc piešķiršanas lēmumu spēkā stāšanās. Lēmums stājas spēkā, ja tas pagastā 3 dienu laikā nav pārsūdzēts, vai kad pārsūdzība izšķirta Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības komitejā un tās lēmums izsludināts. Ja pārsūdzība iesniegta, pagasta zemes ierīcības iestāde nosaka, kādu zemju piešķiršanas lēmumus tā tieši vai netieši aizkar un kuŗi tādēļ vēl nestājas spēkā.

16. Valsts fonda zemi līdz tās nodrošināšanai tam, kam tā piešķirta, turpina apsaimniekot agrākais lietotājs.

17. Visus valsts fonda zemē izdarītos sējumus novāc tie zemes lietotāji, kas tos iesējuši, kaut arī šī zeme būtu vēlāk citam nodota, izņemot sējumus, kas izdarīti saskaņā ar līgumu, kuŗus novāc 1941. g. zemes lietotāji samērā ar viņu zemes platību.

Rīgā, 1940. g. 14. augustā.

Zemkopības ministrs J. Vanags.

UZAICINĀJUMS visiem rūpniecības uzņēmumiem.

Lai lietderīgāk izmantotu vasaras laiku un jūras transporta iespējas, lūdzam pāsteigties ar kurināmā apgādes jautājuma nokārtošanu.

Blakus importējamām akmeņoglēm un koksam ikvienam uzņēmumam pietiekošā daudzumā jānodrošinājas arī ar dedzināmo malku.

Šinī sakarībā uzaicinu nekavēties ar jau iepirktās malkas ieviešanu uzņēmuma laukumos, kā arī pārbaudīt un pazinot pilnvarniekam kurināmā apgādei, cik daudz dedzināmās malkas vēl vajadzīgs, lai ar to aizvietotu importēto kurināmo iespējami lielākos daudzumos — cik vien to uzņēmuma tehniskā iekārta atļauj.

Katra vilcīnašanās šinī lietā var radīt sarežģījumus kurināmā transportā un apgādē un nelabvēlīgi atsaukties ne tikai uz katra atsevišķa uzņēmuma darbību, bet arī uz pārējiem un līdz ar to uz visu mūsu tautas saimniecību. Tāpēc paziņojū, ka gadijūmā, ja uzņēmums nebūs ievērojis augšminētos norādījumus, atbildību galvenā kārtā prasīs no uzņēmuma vadības.

Finansu ministrs K. Karļsons.
Pilnvarn. kurināmā apgādei A. Padēls.

Finansu ministra 448. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Kieģeļi un kūdra“.

Pamatojoties uz likumu par banku un lielo rūpniecības uzņēmumu nacionālizāciju Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas teritorijā („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.) un grozot savu š. g. 26. jūlija 275. rīkojumu („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.), ieceļu Džoni Grosvaldu par valsts komisāru Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Kieģeļi un kūdra“ (nac. uzņ. sar. 272. num.), skaitot ar š. g. 10. augustu.

Reizē ar to atbrīvoju Haraldu Liepiņu no valsts komisāra amata minētā sabiedrībā.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 457. rīkojums par pilnvarnieka iecelšanu uzņēmumam „Perecs Alpers“.

Pamatojoties uz Likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, ieceļu Grigoriju Usiljonoku par pilnvarnieku uzņēmumam „Perecs Alpers“, tapsētāja darbnīca un mēbeļu tirgotava, Rīgā, Timoteja ielā 1, Kr. Barona ielā 50 un Tērbatas ielā 40, īpašnieks Perecs Alpers, skaitot ar š. g. 13. augustu.

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 458. rīkojums par pilnvarnieka iecelšanu uzņēmumiem „Zarnapgāds“ B. Fingergoits un biedrs“ un „Š. Blumenaus“.

Pamatojoties uz Likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, ieceļu Pēteri Magoni par pilnvarnieku turpmāk minētiem uzņēmumiem, skaitot ar š. g. 13. augustu:

1. „Zarnapgāds“ B. Fingergoits un biedrs“, zarnu tīrītava un slimētava,

sab. sēdeklis Rīgā, Arensburgas ielā 11, atkl. sab. atkl. biedri: Benjaminš Fingergoits un Ovsejs Fingerguts;

2. „Š. Blumenaus“, zarnu tīrītava, Rīgā, Arensburgas ielā 9, īpašn. Šmuēlis Blumenaus.

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 459. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu uzņēmumam „G. Lazdiņš“.

Pamatojoties uz likumu par banku un lielo rūpniecības uzņēmumu nacionālizāciju Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas teritorijā („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.), ieceļu Pēteri Grāmatiņu par valsts komisāru uzņēmuma „G. Lazdiņš“, īpašn. Georgs Lazdiņš, Rīgā, Brīvības gatvē 178 (nac. uzņ. sar. 302. num.) rūpniecības pasākumiem (mechaniska darbnīca, radio piederumi u. c.), skaitot ar š. g. 3. augustu.

Reizē ar to atceļu no valsts komisāra pienākumiem minētā uzņēmumā Volde maru Ivanu, kas bija iecelts ar š. g. 276. rīkojumu.

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 460. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu Muzikas instrumentu tirdzniecības un rūpniecības paju sabiedrībai „Kārlis Klaviņš“, likvidācijā.

Pamatojoties uz likumu par banku un lielo rūpniecības uzņēmumu nacionālizāciju Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas teritorijā („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.), ieceļu Augustu Bramani par valsts komisāru Muzikas instrumentu tirdzniecības un rūpniecības paju sabiedrībai „Kārlis Klaviņš“, likvidācijā (nac. uzņ. sar. 280. num.), skaitot ar š. g. 12. augustu.

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 461. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu Akciju sabiedrībai „Juglas manuaktūra“ likvidācijā.

Pamatojoties uz likumu par banku un lielo rūpniecības uzņēmumu nacionālizāciju Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas teritorijā („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.), ieceļu Eliasu Gelbartu par valsts komisāru Akciju sabiedrībai „Juglas manuaktūra“ likvidācijā, skaitot ar š. g. 13. augustu (nac. uzņ. sar. 206. num.).

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 462. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu Ārlavas stērķeles un sīrupa fabrikas akciju sabiedrībai un Dundagas stērķeļu fabrikas paju sabiedrībai.

Pamatojoties uz likumu par banku un lielo rūpniecības uzņēmumu nacionālizāciju Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas teritorijā („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.), ieceļu Augustu Legzdi par valsts komisāru turpmāk minētām sabiedrībām, skaitot ar š. g. 13. augustu:

1. Ārlavas stērķeles un sīrupa fabrikas akciju sabiedrība (nac. uzņ. sar. 28. num.);

2. Dundagas stērķeļu fabrikas paju sabiedrība (nac. uzņ. sar. 661. num.).

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

Finansu ministra 463. rīkojums par valsts komisāra iecelšanu uzņēmumam „G. Rudzītis“.

Pamatojoties uz likumu par banku un lielo rūpniecības uzņēmumu nacionālizāciju Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas teritorijā („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 168. num.), ieceļu Richardu Vēveri par valsts komisāru uzņēmuma „G. Rudzītis“ Rīgā, Dantes ielā 15/17, īpašn. Ernests Rudzītis, rūpniecības pasākumiem (kāpostu skābētava), nac. uzņ. sar. 452. num., skaitot ar š. g. 13. augustu.

Rīgā, 1940. g. 13. augustā.

Finansu ministra b. Ed. Leitmanis.

RĪKOJUMS.

Noliedzu ievest un izplatīt Latvijas Padomju Sociālistiskā Republikā uz 1 mēnesi, sākot ar š. g. 5. augustu, Šveicē, Bāzelē, iznākošo laikrakstu „National-Zeitung“.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā. 15966.

Sabiedrisko lietu ministra v. ārlietu ministra biedrs A. Jablonskis.
Preses un biedrību depart.
direktora v. i. J. Niedra.

RĪKOJUMS.

Aizliedzu ievest un izplatīt Latvijas Padomju Sociālistiskā Republikā uz 1 mēnesi, sākot ar š. g. 9. augustu, Šveicē, Cīrichē, iznākošo laikrakstu „Neue Züricher Zeitung“.

Rīgā, 1940. g. 12. augustā. 15985.

Iekšlietu ministrs V. Lācis.
Galvenās literat. pārv.
priekšn. J. Niedra.

RĪKOJUMS.

Ieceļu Bernhardu Glāznieku, dzīv. Rīgā, Sapiņu ielā 3, 65. dz., par valsts komisāru klišeju izgatavošanas iestādē „A. Kalniņa cinkografija“, Rīgā, Blaumaņa ielā 38/40, īpašnieks Arvids Kalniņš.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā. 15967.

Sabiedrisko lietu ministra v. ārlietu ministra biedrs A. Jablonskis.
Preses un biedrību depart.
direktora v. i. J. Niedra.

3143. LĒMUMS.

Atceļu savus š. g. 25. jūlija 3109. un 3110. lēmumus („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 29. VII 169. num.) un slēdzu bijušā Rīgas komercinstitūta studentu biedrības „Fraternitas Venedia“ filistru biedrību, kuŗā apvienotas Augstākās tirdzniecības izglītības veicināšanas biedrības Rīgas komercinstitūta studentu biedrība „Decuria“ un Augstākās tirdzniecības izglītības veicināšanas biedrības Rīgas komercinstitūta studentu biedrība „Fraternitas Venedia“, ieceļot tai šādu likvidācijas komisiju: priekšsēdētāja Mirdza Šteins, locekļi: Krišs Bauze un Jānis Sedmalis.

Likvidatoru mājoklis — Rīgā, Brīvības ielā 86, 13. dzīv.

Rīgā, 1940. g. 3. augustā.

Sabiedrisko lietu ministra v. ārlietu ministra biedrs A. Jablonskis.
Preses un biedrību departamenta
direktora v. i. J. Niedra.

Apstiprinu. 1940. g. 9. augustā.

Tautas labklājības ministra v.
izglītības ministrs P. Lejiņš.

TAKSE

par valsts dienestā pieņemamo personu (kandidātu) veselības pārbaudi.
(Izdota uz Valsts civildienesta likumu I pielikuma 9. panta pamata.)

Ar 1940. g. 15. augustu Tautas labklājības ministrija nosaka šādu atlīdzību par valsts dienestā pieņemamo personu (kandidātu) veselības pārbaudi:

a) par veselības pārbaudi Valsts darbinieku ambulancē (ieskaitot visus tos vajadzīgos izmeklējumus, kuŗus iespējams ambulancē izdarīt) Ls 1,—

b) par veselības pārbaudi pie apriņķa vai Veselības departamenta šim nolūkam izraudzīta cita ārsta (ieskaitot visus vajadzīgos izmeklējumus, kuŗus ārsts izdara savā kabinetā) Ls 1,—

Citi nepieciešami izmeklējumi, kuŗus pieprasa ārsts, pārbaudāmajam kandidātam, jāizdara uz sava rēķina ārsta norādītās ārstniecības iestādēs vai laboratorijās;

c) par veselības pārbaudi valsts darbinieku ārstu komisijā Rīgā (ieskaitot visus tos vajadzīgos izmeklējumus, kuŗus iespējams izdarīt Valsts darbinieku ambulancē) Ls 3,—

Ar šīs takses spēkā stāšanās dienu atceļta „Vald. Vēstn.“ 1939. g. 81. num. izsludinātā takse par valsts dienestā pieņemamo personu (kandidātu) veselības pārbaudi.

1940. g. 9. augustā.

Veselības depart. direktora v. i.
E. Planders.

AIZRĀDIJUMS

visām skolotāju arodorganizācijām.

Skolu departaments aizrāda, ka krievu valodas, politiskās audzināšanas un cita veida kursus skolotājiem var sarīkot tikai saziņā ar Skolu departamentu, iepriekš iesūtot apstiprināšanai kursu programmu, lektoros u. t. t.

Rīgā, 1940. g. 13. augustā. A-2534. Skolu depart. direktora v. i. J. Jansons. Sekretārs O. Poriņa.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

3124. lēmums.

1940. g. 29. jūlijā, saskaņā ar likumu par bezpeļņas biedrībām un to savienībām (Lik. nr. 1938. g. 49), grozu savu 1939. g. 27. novembra 2625. lēmumu un atbrīvoju „Augusta-Fridriha Cimmermaņa ģimenes nodibinājuma“ likvidatoru Nikolaju Ozoliņu no likvidatora pienākumiem un iecēju viņa vietā par minētā legata likvidatoru Kristu Steinbergu ar mājokli Sabiedrisko lietu ministrijas 207. istabā.

Legats jālikvidē 4 mēnešu laikā pēc šī lēmuma izsludināšanas „Valdības Vēstnesī“.

Sabiedrisko lietu ministrs P. Blauss. Preses un biedrību departamenta direktora v. i. J. Niedra.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Meklējamo personu 31. saraksts.

- 1234. Pauls Jāņa d. Alksnītis, dzim. 1910. g. 24. III. Sod. ar 3 mēn. cietuma. Meklē Rīgas pils. 14. iec. miert. ar 1940. g. 29. VII 273. rakstu. Izp. r. izpr. no Krim. pārv.
- 1235. Eduards Andersons, dzim. 1904. g. 24. III Rīgā, apv. pēc Sod. lik. 541. p. 2. d. Paz. dzīv. vietu Daugavpils apgabalt. 1. Krim. nod. uz 1940. g. 16. VII 1336. rakstu.
- 1236. Leokadija Andriņš, dzim. 1918. g. 7. XII, apv. pēc Sod. lik. 232. p. Meklē Jelgavas pils. 1. iec. miert. ar 1940. g. 23. VII 591. rakstu. Atrās. gad. pievest tiesai.
- 1237. Jānis Biezais, dzim. 1883. g. 21. V Jaunjelgavā, apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas apr. 3. iec. miert. uz 1940. g. 3. VII r. 768/kr.
- 1238. Frīdrihs Brandaus, dzim. 1921. g. 21. III Engures pag., apv. pēc Sod. lik. 541. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Līpājas lauku iec. miert. uz 1940. g. 2. VIII 366. r.
- 1239. Jānis-Eduards Cepurnieks, dzim. 1916. g. 30. IX Alūksnes pag. Sod. ar 1 mēn. cietuma. Meklē Rīgas apr. 5. iec. miert. ar 1940. g. 7. VI r. 293/kr. Izp. r. izpr. no Krim. pārv.
- 1240. Anna Dreiziņa, dzim. 1917. g. 5. VIII Rucavas pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. Paz. dzīv. vietu Aizputes iec. miert. uz 1940. g. 1. VIII 343. rakstu.
- 1241. Adolfs Krišs d. Greņģis, dzim. 1904. g. 15. X Pļaviņu pag., apv. pēc Sod. lik. 49. p., 549. p. 1. d. 1. pkt. Meklē Cēsu apr. izmekl. tiesn. ar 1940. g. 31. VII 1339. rakstu. Atrās. gad. apciet. un iesk. mekl. rīcībā.
- 1242. Liferijs Izotovs, dzim. 1911. g. Kaunatas pag., apv. pēc Sod. lik. 443. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rēzeknes 2. iec. miert. uz 1940. g. 15. VII 389. rakstu.
- 1243. Eduards Joničenoks, dzim. 1915. g. 30. X Pasiēnes pag., apv. pēc Sod. lik. 281. p. Paz. dzīv. vietu Kuldīgas iec. miert. uz 1940. g. 23. V 326. rakstu.
- 1244. Olga Jurevičs, dzim. 1918. g. Mērdzenes pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Meklē Jaunjelgavas iec. miert. ar 1940. g. 29. VII r. 467/k. Atrās. gad. pieprasīt kļu Ls 300, bet neņemaks. gad. apciet. un novest meklētājam.

- 1245. Ludvigs Jurkovicēns, dzim. 1898. g. 10. VII Polijā. Nekārtīgs uztura naudas maksātājs. Meklē Tautas labkl. min. Sabiedriskās aizgād. dep. ar 1940. g. 17. VII r. S/A 2675. Atrās. gad. nogād. Valmieras darba namā.
- 1246. Georgs Emīļa d. Lange, dzim. 1917. g. 16. I, 1939. g. 14. X nav ieradies pārv. nosūtīšanai uz kašpēka daļu. Meklē Rīgas kara apr. priekšn. ar 1940. g. 1. VIII 25995. rakstu. Atrās. gad. nogād. mekl. rīcībā.
- 1247. Pēters-Vilhelms Liepiņš, dzim. 1920. g. 1. III Dikļu pag., apv. pēc Sod. lik. 553. p. 1. d. Meklē Valmieras apr. 1. iec. miert. ar 1940. g. 13. VII 520. rakstu. Atrās. gad. aizturēt un nogād. mekl. kamerā Valmierā.
- 1248. Otilija Mežiņš, dzim. 1903. g. 16. VIII. apv. pēc Sod. lik. 232. p. Meklē Rīgas 7. iec. miert. ar 1940. g. 2. VIII 521. rakstu. Atrās. gad. Rīgā, nogād. mekl. kamerā.
- 1249. Erichs-Voldemārs Millers, dzim. 1909. g. Rīgā, apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas 7. iec. miert. uz 1940. g. 2. VIII 518. rakstu.
- 1250. Mankins Mitrovskis, dzim. 1913. g. Limbažos, apv. pēc Sod. lik. 49. p. un 417. p. Paz. dzīv. vietu Valmieras apr. 2. iec. izmekl. tiesn. uz 1940. g. 3. VIII 95/312. r.
- 1251. Pāvels Nalivaiko, dzim. 1912. g. Polijā, apv. pēc Sod. lik. 546. p. Paz. dzīv. vietu Rīgas 7. iec. miert. uz 1940. g. 2. VIII 2. r.
- 1252. Voldemārs-Roberts Friča d. Neilands, dzim. 1914. g. 14. I Kables pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Meklē Rīgas 1. iec. miert. ar 1940. g. 30. VII 387. rakstu. Aizmug. spr. nor. izpr. no Krim. pārv.
- 1253. Aleksandrs Nikands, dzim. 1907. g. 8. III Augšpils pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. 3. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas 1. iec. miert. uz 1940. g. 24. VII 38. rakstu.
- 1254. Aloīzs Jāņa d. Pridans, dzim. 1912. g. 4. II Kaunatas pag., apv. pēc Sod. lik. 443. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rēzeknes 2. iec. miert. uz 1940. g. 29. V 322. rakstu.
- 1255. Elena Adama m. Rimaite, dzim. 1920. g. 28. II Lietuvas pav., apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Meklē Rīgas 9. iec. miert. ar 1940. g. 31. VII 487. rakstu. Atrās. gad. apciet., nogād. mekl. rīc., drošības līdzekļa uzraudzīšanai.
- 1256. Alberts Sermulpiņš, dzim. 1907. g. 22. VIII Daugavgrīvā, apv. pēc Sod. lik. 49. p., 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas 2. iec. miert. uz 1940. g. 18. III 36. rakstu.
- 1257. Karpis Sipiņš, dzim. 1923. g. Kaunatas pag., apv. pēc Sod. lik. 443. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rēzeknes 2. iec. miert. uz 1940. g. 15. VII 389. rakstu.
- 1258. Dore Stepans, dzim. 1897. g. Usmas pag. Sod. ar 1 mēn. cietuma. Meklē Ventspils apr. miert. ar 1940. g. 3. VIII r. 564/k. Izp. r. izpr. no Krim. pārv.
- 1259. Konstantīns Škapars, dzim. 1915. g. 18. II Bērņpils pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. 3. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas apr. 2. iec. miert. uz 1940. g. 30. VII r. k. 305.
- 1260. Jānis Tauters, dzim. 1880. g. Lietuvā. Sod. ar 2 mēn. cietuma. Meklē Rīgas pils. 14. iec. miert. ar 1940. g. 27. VII 1347. rakstu. Izp. r. izpr. no Krim. pārv.
- 1261. Malvina Stanislava m. Tiliševskis, dzim. 1910. g. 14. VII Kaunatas pag., apv. pēc Sod. lik. 182. p. 1. d. un 183. p. 1. d. Meklē Rīgas apgabalt. 3. krim. nod. ar 1940. g. 16. VII 7515. r. Atrās. gad. nolikt. milicijas uzraudzībā.
- 1262. Aleksejs Jāņa d. Timofejevs, dzim. 1903. g. 25. VI Krievijā, Pleskavas gub. Sod. ar 1 mēn. ciet. Meklē Valmieras apr. 1. iec. miert. ar 1940. g. 29. VII 343. rakstu. Izp. r. izpr. no Krim. pārv.
- 1263. Elza Vanags, dzim. 1908. g. 6. X Līgatnes pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. Paz. dzīv. vietu Krim. pārv. uz 1940. g. r. № 3227/k.
- 1264. Olgerts-Jānis Kārļa d. Vanags, dzim. 1923. g. 26. VI Rīgā, apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Valmieras apr. 2. iec. miert. uz 1940. g. 21. VII 353. rakstu.
- 1265. Grigorijs Vasiljevs, dzim. 1910. g. Kaunatas pag., apv. pēc Sod. lik. 443. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rēzeknes 2. iec. miert. uz 1940. g. 15. VII 389. rakstu.
- 1266. Erichs Volanskis, dzim. 1909. g. 4. XI Maskavā, apv. pēc Sod. lik. 541. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas 2. iec. miert. uz 1940. g. 27. VII 641. rakstu.

1267. Ansis-Augusts Vinbergs, dzim. 1892. g. 26. V Kandavas pag., apv. pēc Sod. lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Kandavas iec. miert. uz 1940. g. 30. VII r. K. 466.

Papildinājums:

„Vald. Vēstn.“ 1940. g. 171. num. mekl. pers. 29. sar. izslud. 1163. Olgerta Baloža dzīves vieta jāpaziņo Rīgas apr. 2. iec. miert. Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Krimin. pārv. priekšn. K. Cipelis. Darbvedis Hūns.

Telegramas.

(Latvijas telegrafa aģenturas telegramas)

„Izvestija“ un „Pravda“ par PSRS Augstākās padomes prezidija dekretu par vienvadības principa stiprināšanu Sarkanā armijā.

M a s k a v a, 13. VIII. (TASS). Ievadrakstā, kas vēlīts PSRS Augstākās padomes prezidija dekretam par vienvadības principa stiprināšanu Sarkanā armijā un kara flotē, „Izvestija“ saka: „Šis dekrets ir vēsturisks ētaps sociālisma bruņoto spēku attīstībā. Ļoti svarīgo soļu virknē, kas sperti Sarkanās armijas un kara flotes pārkaršanas laikā, kā, piem., ar ģenerāļu un admirāļu dienesta pakāpju ievēšanu, — nolikuma atcelšana par kara komisāriem strādnieku - zemnieku Sarkanā armijā spēlēs lielu lomu PSRS aizsardzības spēku tālākas stiprināšanas virzienā. Imperiālistiskā kara ugunsgrēks, kas plosās Eiropā, spiež PSRS neatlaidīgi izveidot aizvien pilnīgākus savus bruņotos spēkus un celt viņu kaujas spējas. Padomju komandieri attīstījušies un rādījušies pilsoņu kara kauju laukos, cīņās par robežu neaizskaramību Tālajos Austrumos, Rietumukrainas un Rietumbaltkrievijas atbrīvošanas kampānā un kaujās frontē pret Somijas baltgvardiem. Šo cīņu laikā Sarkanās armijas komandieri veikuši varonības un drosmes brīnumus, tie pierādījuši, ka ir īsti jauna tipa militāri priekšnieki, kas prot likt progresēt kara zinībām, nebaidās ne no kādām grūtībām, ne no kādām briesmām un spēj tās pārvarēt. Padomju tauta izveidojusi savus plašos stingru un nesalīdzināmu komandieru kadrus. Šini atbildīgā un cēlajā darbā izcilus loma piekritusi lielniecisko komisāru institūtam, kas jau izpildījis savus galvenos uzdevumus tagadējā laikā. Doma par komisāru institūta radīšanu pieder Ļeņinam un Staļinam. Šī doma, kas bija nepieciešama no vēsturiskā viedokļa un dziļi vitāla, pilnā mērā attaisnojusies. Komisāri spēlējuši Sarkanā armijā un kara flotē neatsveramu lomu kā politiski un morāli organizātori. Staļiniskā rūdījuma komandieru varenā plejāde, kas izaudzināta padomju zemē, tagad spēj iztikt bez komisāriem. Turpmāk Sarkanās armijas un kara flotes daļās un vienībās būs realizēta absolūta vienvadība. Padomju komandieris kļūst par priekšnieku, kurš apveltīts ar visu viņa funkcijām piemērotās varas pilnību un kurš pilnā mērā nes atbildību par militāro un politisko darbu savā vienībā. Pārbaudījuma stundā mūsu komandieri rādīs ienaidniekam, kā viņi to jau darijuši ne vienu reizi vien,

brīnumus, kādus spēj darīt strādnieku-zemnieku Sarkanās armijas un kara flotes militārie priekšnieki, kuriem piešķirta visa viņu funkcijām atbilstošā vara.“

„P r a v d a“ raksta: „Dekrets spīdoši pierāda Sarkanās armijas un flotes stipruma augšanu un spēlē svarīgu lomu Padomju Savienības bruņoto spēku tālākā attīstībā. Pēdējos gados, pateicoties partijas un valdības pūlēm, Sarkanās armijas un flotes komandējošie kadri izauguši ievērojami stiprāki. Padomju komandieri, kurus veidojusi Ļeņina-Staļina partija, tagad ir augsti kvalificēti militāri eksperti, kas līdz pēdējam elpas vilcienam uzticīgi tēvijai, Ļeņina-Staļina karogam, kas spēj ar pilnu autoritāti vadīt armijas daļas un vienības. Padomju komandieru apveltīšana ar pilnīgu autoritāti ir tautas un tēvijas interešu diktēta. Vienvadības principa pilnīgā realizēšana un komandieru prestiža tālākā celšana dara Sarkanā armiju vēl stiprāku. Dzelzs disciplīna no augšas līdz apakšai izveido armiju par klinti, pret kuru jebkāds ienaidnieks izlauzīs savus zobus.“

Kauņā 100.000 darba ļaudis sagaida Lietuvas Seima delegācijas atbraukšanu.

K a u ņ a, 14. VIII. (TASS). Kauņas stacijas laukumā 13. augustā sapulcējās ap 100.000 darba ļaužu, lai sagaidītu Lietuvas Seima pilnvaroto komisiju. Ieradās daudzas strādnieku kolonas no pilsētas uzņēmumiem, iestāžu darbinieki, zemnieku delegācijas. Laukumā notika mītiņš. Republikas prezidenta amata izpildītājs b. P a l e c k i s, kuru klātesošie saņēma vētrinaiem aplausiem, teica runu. „Zem tā karoga, kuru mēs esam atveduši, uzsvēra b. Paleckis, „visa strādājošā Lietuva ies pretim laimīgai dzīvei. Mēs visi cīnīsimies par komunisma ideālu un, ja tas būs vajadzīgs, visi kā viens celsimies aizstāvēt mūsu jaunās tēvijas robežas.“ Vētrinaiem aplausiem pāršalcot laukumu, mītiņa dalībnieki pieņēma apsveikumu tautu vadonim biedram Staļinam.

LATVIJAS BANKAS KURSI

1940. g. 14. augustā.

DEVĪZES:	Pircējs	Pārdevējs
1 Amerikas dolars	5,30	5,50
1 Anglijas mārciņa	—	22,15
100 Francijas franku	—	12,10
100 Beļģijas belgu	—	92,00
100 Šveices franku	121,65	124,65
100 Itālijas liru	27,10	27,70
100 Zviedrijas kronu	127,50	130,50
100 Norveģijas kronu	—	124,50
100 Dānijas kronu	—	106,00
100 Holandes guldenus	—	290,00
100 Vācijas marku	203,92	205,92
100 Somijas marku	10,57	11,17
100 Igaunijas kronu	127,50	130,50
100 Lietuvas litu	90,20	92,20

Latvijas Banka.
Pilnvarotais K. Vilders. Pilnvarotais O. Mednis.

Redaktors Jānis Ozols.

Šim numuram 8 lapas puses.

TIESU SLUDINĀJUMI.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzniecības reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības „A“ reģistrā 6031. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 10. augusta lēmumu, ierakstīta vienpersonīga tirgotāja Antonija Mukstiņa ar firmu „A. Mukstiņš“.

Vienpersonīga tirgotāja, 1898. g. 11. augustā Līvū pag. dzim. Antonija Mukstiņa, dzīvo Cēsis, Kalna ielā 4.

Uzņēmuma darbība atklāta 1940. g. 3. augustā.

Uzņēmums — vīnu tirgotava — atrodas Cēsis, Valņu ielā 1.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistrā ierakstītās firmas „G. Preiļš“ (Rīgā, Kungu ielā 25/27) reģistra 804. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 10. augusta lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, šīs firmas īpašnieks Gersons Preiļš no 1940. g. 2. augusta dzīvo Rīgā, Stabu ielā 61, 14. dz.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistrā ierakstītās firmas „M. Dravnieks — vīnu tirgotava“ reģistra 3129. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 9. augusta lēmuma pamata, ierakstīts:

Pēc paziņojuma, pēc Latgales ielas, Rīgā, pārdēvēšanas šīs firmas uzņēmuma — vīnu tirgotavas — atrašanās vieta ir Rīgā, Maskavas ielā 22. 24490z

Rīgā, 1940. g. 9. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistrā 3717. num. ierakstīta firma „Gajās un desu tirgotava, Jānis Andersons“ (Rīgā, Jaunciemā, III šķērslinijā 2), uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 8. augusta lēmuma pamata, tirdzniecības reģistrā dzēsta, jo tās uzņēmuma darbība izbeigta 1940. g. 14. jūlijā.

Rīgā, 1940. g. 8. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistrā ar firmu „Baltmed“ E. Rubulis un biedrs“ ierakstītās komulit-sabiedrības reģistra 3825. folijā,

uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 10. augusta lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, šīs sab. mājoklis un uzņēmums — ķīmiski-farmaceutiska laboratorija 1940. g. 20. jūlijā pārvietoti Elizabetes ielā 37, 1. dz., Rīgā.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistrā ierakstītās firmas „Zara Gordins“ reģistra 5650. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 10. augusta lēmuma pamata, ierakstīts, ka, saskaņā ar paziņojumu:

1) šīs firmas īpašniece Zara Gordins no 1940. g. 1. jūlijā dzīvo Rīgā, Raiņa bulv. 25, 2. dz.;

2) šīs firmas uzņēmums, kura darbības nozare pēc rūpniecības un amatniecības nozaru klasifikācijas ir TN 25. veļa 1940. g. 1. jūlijā pārvietots Raiņa bulv. 25, 2. dz., Rīgā.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „A“ reģistrā ierakstītās firmas „Mārtiņš Plikgalvis“ (Rīgā, Marijas ielā 72)

reģistra 5656. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 10. augusta lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, šīs firmas īpašnieks Mārtiņš Plikgalvis no 1940. g. 7. augusta dzīvo Rīgā, Marijas ielā 123, 3. dz.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģ. nodala, saskaņā ar tirdzn. reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka tirdzniecības „B“ reģistrā ar firmu „Rīgas kokvilnas vērptuves un austuves akciju sabiedrība „Lenta“ (Rīgā, Mārupes ielā 10) ierakstītās akciju sabiedrības reģistra 69. folijā, uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. g. 10. augusta lēmuma pamata, ierakstīts:

Saskaņā ar paziņojumu, šīs firmas fabrikas pilsētas kantoris un tekstilpreču noliktava 1940. g. 7. augustā pārvietoti Tirgoņu ielā 6, Rīgā.

Rīgā, 1940. g. 10. augustā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. V e l m e. Sekretārs E. Andersons.

Daugavpils apgabaltiesas 1. civiltod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. un 1710. pantiem, paziņo, ka ar šē minēto personu nāvi ir atklājušies mantojumi, un tādēļ

uzaicina visas personas, kam uz šiem mantojumiem būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“, un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām:

1) Jānis Ancēns, dzim. 1850. g. 25. jūlijā, mir. 1935. g. 26. martā Aknīstes pag., L. 315a/40.;

2) Grigorijs Andrejevs, dzim. 1871. g. 26. martā, mir. 1929. g. 10. februārī Kapiņu pag., L. 2180a/40.;

3) Ieva Bojaruns (Rurans), dz. 1865. g., mir. 1939. g. 22. oktobrī Dēmenes pag., L. 2315a/40.;

4) Krišs Viksna, dzim. 1888. g. 7. jūlijā, mir. 1939. g. 20. janvārī Salienas pag., L. 2500a/40.;

5) Viktorija Garkalns, dzim. 1863. gadā, mir. 1931. g. 1. jūlijā Aizkalnes pag., L. 2662a/40.;

6) Veronika Charuns, dzim. 1879. g., mir. 1940. g. 27. martā Salienas pag., L. 2701a/40.;

7) Juljana Zundans, dzim. 1895. g. 5. aprīlī, mir. 1939. g. 27. febr. Kaplavas pag., L. 2809a/40.;

8) Faidušs Birins, dzim. 1873. gadā, mir. 1938. g. 18. janvārī Gostīnos, L. 2834a/40.;

9) Domicēļa Kokins, dzim. 1872. g. 25. novembrī, mir. 1939. g. 2. novembrī Liksnas pag., L. 3027a/40.;

10) Vincents (Vikentijs) Celiņans, dzim. 1866. g., mir. 1930. g. 21. jūlijā Izvaltas pag., 24406z L. 3091a/40.

Daugavpils, 1940. g. 9. augustā.

Vicēpriekšsēd. v. R. O b r a m s. Sekretāra v. V. B i t e.

Daugavpils apgabaltiesas 3. civiltod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1570. p., paziņo, ka, izskatījusi Madajas Mičaus arī Deičmanis lūgumu izsludināt par mirušu nozūdušo Pēteri Antona d. Deičmani, tiesa 1940. g. 25. maijā nolēma: izsludināt par mirušu Pēteri Deičmani, kas dzimis 1897. g. 29. jūnijā (v. st.) Sakstaga-gala pag., skaitot par viņa miršanas dienu 1938. g. 14. decembrī.

Daugavpils, 1940. g. 6. augustā. 390/a l. 24273v

Priekšsēd. v. H. S t r a u m e. Sekretāra v. V. B i c ā n s.

Daugavpils apgabaltiesas 3. civiltod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1570. p., paziņo, ka, izskatījusi Vikentija Ivanovska lūgumu izsludināt par mirušu nozūdušo Henriku Ivanovski, tiesa 1940. g. 31. maijā nolēma izsludināt par mirušu Henriku Ivanovski, kas dzimis 1880. g. 22. decembrī (j. stilā) Sakstagalas pag., skaitot par viņa miršanas dienu 1937. g. 26. novembrī.

Daugavpils, 1940. g. 6. augustā. 351/a l. 24274v

Priekšsēd. v. H. S t r a u m e. Sekretāra v. V. B i c ā n s.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., izskatījusi Jēzupa Daugstes lūgumu izsludināt par mirušo Annu Daugsti, kas dzim. 1857. g., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1565. līdz 1568. pantiem un saskaņā ar savu 1940. g. 27. jūn. lēmumu uzaicina noz. Annu Daugsti ierasties tiesā vai dot tiesai drošas ziņas par sevi 1 gada laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”; tāpat arī uzaicina visas citas personas, kam ir drošas ziņas par nozudusīs dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs ziņas tiesai un aizrāda, ka, nesapņēmusi šai laikā drošas ziņas par to, ka nozudusī ir dzīva, tiesa uz ieinteresēto personu lūgumu un saskaņā ar Civilproc. lik. 1569. pantu, izsludinās viņu par mirušo.

Daugavpili, 1940. g. 6. augustā. 2037/a l. 24275v Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretāra v. V. Bicāns.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. un 1710. pantiem, paziņo, ka ar šo minēto personu nāvi ir atklājušies mantojumi, un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz šiem mantojumiem būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatāriem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”, un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām:

- 1) Jevdokija Juršonoks, mir. 1936. g. 10. februārī; L. 2340a/40.
2) Antons Logins, dzim. 1879. g., mir. 1931. g. 21. martā; L. 4040a/40.
3) Konstancija Čugurovs (Sugurovs), dzim. 1881. g., mir. 1931. g. 16. martā; L. 4234a/40.
4) Jānis Gailums, dzim. 1875. g. 6. martā, mir. 1935. g. 18. febr.; L. 4239a/40.
5) Jegors Kudravecvs, dzim. 1897. g. 23. decembrī, mir. 1929. g. 17. janvārī; L. 4245a/40.
6) Stanislavs Brivers, mir. 1928. g. 8. decembrī; L. 4250a/40.
7) Nikandrs Granicins, dzim. 1864. g., mir. 1932. g. 19. janvārī; L. 4266a/40.
8) Abrams Jankeja D. Dobrins, mir. 1908. g. 28. maijā; L. 4274a/40.
9) Pīters Uzujņiks, mir. 1924. g. 30. novembrī; L. 4311a/40.
10) Adams Dubrovskis, dzim. 1870. g., mir. 1922. g. 20. sept.; 244140 L. 4316a/40.

Daugavpili, 1940. g. 8. augustā. Priekšsēdētājs O. Dzinters. Sekretāra v. V. Bicāns.

Stāmerienas pagasties, pamatojoties uz savu 1940. g. 5. augustā lēmumu, paziņo, ka šī pagasta Podnieku māju lietoātāja Emma Saltups, dzim. Jaunannas pagastā 1886. g. 22. augustā, kurai bērnu nav, vēlas adoptēt Jēkaba un Annas-Ješanas Karlines Zamuru dēlu Jāni Zamuru, dzim. 1907. g. 24. aprīlī Lāsbergā pagastā, piešķirot viņam visas miesīga bērna tiesības.

Personām, kurām pret adoptēto būtu kādi iebildumi, tie jāiesniedz šai pagasttiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Pēc šī termiņa nekādi iebildumi netiks pieņemti un tiesa adoptējo atļaus. 24503z Tiesas priekšsēdētājs J. Gavaris. Sekretārs A. Kirulis.

Liepājas notārs Ž. Kaupīns, pamatojoties uz 1939. g. 4. jūlija lik. par tirdz. uzņēmumu pārēji, paziņo, ka saskaņā ar viņa kantori 1939. g. 9. augustā ar reģistra 4847. num. apliecināto dāvinājuma līgumu, Zamuēlis Zeba atdāvināja savai mātei Cilai Zeba, dzim. Fridlenders, viņam piederošo manufaktūras preču tirgotavas Liepājā, Graudu ielā 44, ar firmu „Brāļi Zebba” domājamo vienu ceturtdaļu Ls 4.800,— vērtībā, līdz ar aktīvu un pasīvu. Notāra v. i. V. Ruņģenieks.

CITU IESTĀŽU SLUDINĀJUMI.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1940. g. 23. augustā, plkst. 10, Rīgā, Jēkaba ielā 28, 2. dz., vairāksolīšanā pārdos Jevna Rabinoviča naudas skapi u. c. l., kas novērt. par Ls 430,—, viņa nodokļu parāda piedzišanai. 24515b Nodokļu piedz. R. Knoch.

Rīgas tautas milic. 4. iecirkņa priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto 24603. velosipēdu apliecību, kas 1938. g. 30. jūn. izdota Borisam Klavanskim. 24482z

LATVIJAS BANKA,

Rīgā, Valdemāra ielā 2-a, 1940. g. 19. augustā, plkst. 10, izsludina otrreizēju rakstisku sacensību pagalmu pastiprināšanas, pagalmu asfaltēšanas un citiem darbiem Latvijas Bankas īpašumā Rīgā, Tērbatas ielā 6/8. Personām un uzņēmumiem, kas vēlas piedalīties sacensībā, jāiesniedz slēgtās aploksnēs Latvijas Bankas saimniecības daļai ar likumā paredzēto zīmogu nodēvu apmaksāts piedāvājums līdz 1940. g. 19. augustam, plkst. 10. Sacensības nodrošinājums — Ls 1.000,—. Ar būvprojektiem un iepriekšējiem maksas aprēķiniem var iepazīties Latvijas Bankas saimniecības daļā. 2* L 3271v Latvijas Banka.

Dzelzsceļu virsvaldes mašīnu un materiālu direkcija Izsludina rakstiskas sacensības:

š. g. 27. augustā uz 4000 gab. gumijas šūtenu piegādi 5000 gab. triko auduma elļotāju piegādi š. g. 3. septembrī uz 2 gab. elektrisku metināšanas agregātu pieg. Sacensību sākums plkst. 11, 121. ist. Dalībniekiem jāiemaksā drošības nauda 5% no piedāvāto materiālu vērtības. Tuvākas ziņas 103. ist. L 3262. 24472v

Šoseju un zemes ceļu departamenta 1. rajona inženieris,

Rīgā, Unijas ielā 4/12, 1940. g. 28. augustā, plkst. 11, pārdos otrreizējā vairāksolīšanā: 1) 4 ūdens mucas Um NNr. 1, 5, 7, 22 un 1 ceļu planētāju (zirgu), nodrošinājums izsolē Ls 50,—; 2) 1 ceļu planētāju Pk 25 „Fordson“, nodrošinājums izsolē Ls 100,—. Pārdodamie priekšmeti apskatāmi sākot ar š. g. 15. augustu no plkst. 12 līdz 14, Unijas ielā 4/12. Tuvākas ziņas turpat. L 3268. 24473v

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1940. g. 23. aug., plkst. 11, Rīgā, Elizabetes ielā 61, vairāksolīšanā pārdos A/S. „Ars” iekšl. mantas, kas novērt. par Ls 22.500,—, šīs akc. sab. nodokļu parāda piedzišanai. 24516b Nod. piedz. R. Ozoliņš.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1940. g. 23. aug., plkst. 11, Rīgā, Z. Meierovica bulv. 18, 5. dz., vairāksolīšanā pārdos Pesas Rubins mēbeles, kas novērtētas par Ls 830,—, viņas dažādu nodokļu parāda piedzišanai. 24518b Nod. piedz. J. Merksons.

Nodokļu depart. nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1940. g. 23. augustā, plkst. 12, Rīgā, Lāčplēša ielā 13, 1. dz., vairāksolīšanā pārdos Šoloma Šneidera mēbeles, kas novērtētas par Ls 5.000,—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai. 24471z Nod. piedz. A. Lavrovskis.

Valsts vēsturiskais muzejs izdos rakstiskā sacensībā

š. g. 20. augustā, plkst. 12, pamatskolas telpu izbūves darbus Rundāles pilī pēc iepriekšēja aprēķina par Ls 30.000,—.

Piedāvājumi ar Ls 2,— zīmogu nodēvu, jāiesniedz Valsts vēsturiskam muzejam, Rīgas pilī, līdz š. g. 20. augustam, plkst. 12. Piedāvājums jānodrošina ar Ls 3.000,— skaidrā naudā, likumā paredzētām banku garantijām vai valsts ķīlu zīmēm.

Tuvākas ziņas Valsts vēsturiskā muzejā, Rīgā, pilī, katru dienu no plkst. 10 līdz 14. 24504 Muzeja direktors V. Ginters.

Valkas apr. Mārkalnes pag. 6 klasu pamatskolai vajadzīgs

skolas pārzinis, vēlamas krievu valodas prātejs, muzikāls, spējīgs vadīt kori un sabiedrisks darbinieks.

Lūgumi ar Ls 2,— zīmogu nodēvu, dokumentiem par izglītību, veselību un līdzšinējo praksi un dzīves aprakstu jāiesniedz pagasta valdei līdz š. g. 26. aug. Kandidātus izraudzīs pagasta valde š. g. 27. aug., plkst. 10.

Vēlama personīga ierašanās. Tuvākā stacija Alūksne — 15 km. Tālrūnis Mārkalne 8. Pag. vecākais A. Kerans. 24520b Sekretārs V. Siliņš.

Auto-tanku brigade (pulkis) izsludina par nederīgu nozaudēto 751. apliecību par mehānisko satiksmes līdzekļu vadīšanas tiesībām, ko šīs brigades (pulkā) komand. izdevis Aviac. pulka virsn. vietn. Aleksandrim Stumberam. 24505z

Rīgas tautas milicijas 7. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto 24603. velosipēdu apliecību, kas 1938. g. 30. jūn. izdota Borisam Klavanskim. 24482z

pol. 1. iec. 1934. g. 26. IV izd. Elzai Skrastiņš un 29) atsauc slud. „Vald. Vēst.” š. g. 171. num. par Latv. pasi ser. VJ 014147/453884, ko Rīgas pref. 1940. g. 25. VI izd. Natalijai Sreders. 24479v

Rīgas tautas milicijas pārvalde izsludina par nederīgu nozaudēto 003467U/63306. Nansena personas apliecību, ko Rīgas prefektūra 1939. g. 12. aprīlī izdevusi Hiršam Mendelīm Branderam. 24477z

Rīgas tautas milicijas pārvalde izsludina par nederīgu nozaudēto 004779U/64301. Nansena personas apliecību, ko Rīgas prefektūra 1940. g. 18. aprīlī izdevusi Ivanam Karpovam. 24478z

Latvijas radiofons izsludina par nederīgam nozaudētās abonem. atļaujas, kas izdotas: 1) A 7363.—1935. g. 20. jūn. Elzai Bergmanei un 2) A 68170.—1937. g. 11. okt. Viktoram Laiņam. L 3266

Galvaspilsētas Rīgas Finanšu pārvaldes Nodokļu daļa izsludina par nederīgam nozaudētās Hermanim Liepiņam Rīgas pilsētas valdes 1938. g. 5. martā izdotās 279. un 280. un Sakstagaļa pag. valdes 1937. g. 7. maijā Aleksandram Ivanovskim izdoto un Hermanim Liepiņam 1940. g. 2. janv. pārrakstīto 957. kumeju reģistrācijas zīmi. 24424

Rīgas tautas milic. 3. iec. priekšn. izsludina par nederīgam šī iec. priekšn. izdotās velosipēdu apliecības: 1) 2917. apliec., kas izdota Aleksandram Klempmanim, un 2) 2791. apliec., kas izdota Jēkabam Abramovičam. 24480

Rīgas apr. tautas milicijas 4. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto 1730. ieroču atļauju, kas 1939. g. 8. jūn. izdota Voldeņam Sapietim. 23922z

Tautas mil. Rīgas pref. 12. iec. priekšn. izsludina par nederīgam viņa izdotās velosipēda apliecības: 1) 11099. apl., kas izdota Andrejam Kurpmanim un 2) 11986., kas izd. Richardam Bedrītīm.

Abrenes kara apr. priekšnieks izsludina par nozaudētām v/d dzīkareivja Jāņa Grāviša: 1) 32. personas apliecību, ko 1938. g. 7. janv. izd. Jaunlatgales kara apr. priekšn. un 2) 5426. velosipēda apliecību, ko Jaunlatgales kara apr. priekšn. izdevis 1938. g. 5. maijā, un personiģo „Brauning” sist. 7,65 kal. 185715. pistoli, kas atradējam jānodod kara resoram vai milicij.

Abrenes pils. vecākais izsludina par nederīgam nozaudētās darba grāmatīnas: 1) 413., ko Maltas pag. valde 1935. g. 11. apr. izdevusi Vladimiram Krilovam, un 2) 228/VO 3334., ko Ēveles pag. valde 1932. g. izdevusi Vladimiram Lešinam. 244650

Aizkraukles pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 7. Siguldas kājn. pulka komand. 1924. g. 16. jūl. Jānim Meilusam izdoto 10420. apliecību par to, ka viņš atzīts par nederīgu karaklausībā.

Bauskas apr. tautas milicijas priekšn. izsludina par nozaudētu Friča Judeika 7,65 kal., 134981. num. „Zauer-Zon” automātisko pistoli, kas atradējam jānodod milicijai. 244520

Bauskas apr. tautas milicijas priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto ieroču atļauju, kas Jurim Kūlam izdota 1937. g. 3. febr. ar pagarinājumu līdz 1941. g. 14. janv. 244530

Bērces pag. valde izsludina par nederīgam nozaudētās šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. LJ 001034/434, kas 1927. g. 17. nov. izd. Līzetei Rubļevskis, dzim. Zommers, un 2) 1935. iepirkšanās zīmi, kas izdota Jevdokijai Rimicans.

Biržu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ser. LA 010760/2958, ko šī pag. valde 1930. g. 30. aug. izdevusi Annai Vinters, dzim. Dancītis. 23905b

Burtņieku pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi CP 015177/2360, ko šī pag. valde 1940. g. 15. janv. izdevusi Alfrēdam-Pēterim Siliņm.

Daugavpils pils. vecākais izsludina par nederīgam nozaudētās darba grāmatīnas, ko šīs pilsētas Darba apģāde izdevusi: 1) L 18135/6235 — Kunigundai Šūmanis; 2) L 16522/5372 — Jānim Prusakovam; ko šīs pilsētas valde izdevusi: 3) L 63502/11395 — Michalinai Vasilevskis; 4) L 41428/10921 — Lucijai Sinica; 5) ko Rīgas pilsētas valdes Darba bodāļa izdevusi Borisam Boburovam; ko Rēzeknes pils. valde izdevusi: 6) 96192/3642 — Monikai Audzevičs; un ko Višķu pagasta valde izdevusi: 7) L 6248/1288 — Zuzannai Skromans.

Tautas milicijas Daugāpils 3. iec. priekšn. izsludina par nederīgu 2354. karaklausības apliecību, ko Daugavpils-Līkštes kara aprinķa priekšn. 1935. g. 4. martā izdevis Jevlogijam Donata d. Beinorovičam. 23941j

Daugavpils apr. tautas milicijas 3. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi JN 014452/365, ko Krāslavas iec. polic. priekšn. 1927. g. 6. okt. izdevis Annai Čerņavskis. 23940j

Jaunpiebalgas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi JA 017586/4626, ko šī pag. valde 1939. g. 19. okt. izdevusi Jānim Gulbim. 23906b

Jelgavas pils. valdes Būvnodāja izsludina par nederīgam nozaudētās darba grāmatīnas: 1) 9216., ko Šķības pag. valde 1932. g. izdevusi Aneļai Jurčenko; 2) 284., ko Birzgalles pag. valde 1932. g. izdevusi Eleonorai Bendzelovskis; 3) R 165811/166410, ko Rīgas pils. valde 1934. g. izdevusi Annai-Bertai Brammanis. 244620

Jelgavas pils. valdes Būvnodāja izsludina par nederīgam nozaudētās darba grāmatīnas: 1) V 45240/40., ko Baldones pag. valde izdevusi Jānim Lindbergam; 2) 488., ko Valgundes pag. valde izdevusi Mirdzai-Emīlijai Millers.

Jelgavas apr. tautas milicijas priekšn. izsludina par nozaudētu auto braukšanas 17571-39/40. num., kas izdots Jāzepam Skorko.

Jelgavas apr. tautas milicijas 3. iec. priekšn. izsludina par nederīgu 38966. velosipēda numuru, ko Šķības pag. vecākais milicis 1938. g. 3. aug. izdevis Jānim Ēķim. 24146z

Jēkabpils apr. tautas milicijas 1. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ser. KV 002181/2553, ko Jēkabpils apr. priekšn. 2. iec. palīgs 1928. g. 14. janv. izdevis Pēterim Lukstiņam.

Katlakalna pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi NT 000094/1934, ko šī pag. valde 1930. g. 13. VI izdevusi Voldemāram Pundiņam.

Kuldīgas telef. kant. izsludina par nederīgu nozaudēto radio abonem. 930. atļauju, kas 1936. g. 8. janvārī izdota Olgaī Lāms, Kuldīgā, Mucenieku ielā 4. 24476z L 3267

Krustpils pils. vecākais izsludina par nederīgu nozaudēto 19989. darba grāmatīnu, ko šīs pils. valde 1932. g. 16. jūn. izdevusi Mārtiņam - Eduardam Kronbergam. 244590

Liepājas pils. valdes Palīdzības un veselības nodaļa izsludina par nederīgam nozaudētās šīs nodaļas izdotās darba grāmatīnas: 1) K 59650/15297, kas 1932. g. 28. VI izdota Elīzei Kaire; 2) K 64846/17419, kas 1932. g. 2. VII izdota Šmarjam Kānam; 3) K 83092/24098, kas 1935. g. 10. VII izdota Izraēlim Zaeram; 4) K 91942/29438, kas 1939. g. 6. II izdota Jānim Pankokam; 5) K 66779/20342, kas 1933. g. 4. V izdota Olgaī-Alvīnei Gaiģitīs, prec. Dreimanis; 6) K 79803/25261, kas 1936. g. 26. V izdota Zanim Mackevičam; 7) R 79161/93658, ko 1932. g. 27. VI Rīgas pils. valdes Darba nodaļa izdevusi Stepanidai Sujēta; 8) K 19039/39, ko 1932. g. 1. VI Kuldīgas pils. valde izdevusi Ernestam-Jēkabam Bergmanim; 9) 347., ko 1933. g. 6. IX Taurupes pag. valde izdevusi Andrejam Kuzminam; 10) 415, ko 1932. g. 15. VI Rautas pag. valde izdevusi Aleksandram Kairovam; 11) K 30476/231, ko 1937. g. 25. VIII Pērkones pag. valde izdevusi Jānim Zūzanam un 12) 204, ko 1932. g. Aizkraukles pag. valde izdevusi Jānim Čubrevičam. 24469x

Liepājas tautas milicijas pārvalde izsludina par nederīgam nozaudētās Liepājas prefektūras izdotas Latv. iekšz. pases: 1) ser. BZ 021452/47282, kas 1930. g. 5. nov. izd. Emilam Pūsenam; 2) ser. BT 006959/57778, kas 1937. g. 29. dec. izd. Mikelim Sklandam. 23932j

Liepājas-Aizputes apr. tautas milic. 1. iec. priekšn. izsludina par nederīgam nozaudētās Latv. iekšz. pases: 1) ser. BZ 015539/41375, ko Liepājas tautas milic. prefekt. izd. Katrīnei Mineičis 1928. g. 17. aug., 2) ser. ML 000341/1620, ko šī iec. priekšn. izd. Indriķim Sametam 1930. g. 20. nov., un 3) 35187. velosipēda num., izd. Mikelim Jaunzemam.

Madonas apr. tautas milicijas 1. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto 87542. velosipēda numuru (zaļo). 24454x

Liepājas - Aizputes apr. tautas milicijas 3. iec. priekšn. izsludina par nederīgam nozaudētās Latv. iekšz. pases: 1) ser. LT 023481, ko Vecpils pag. valde 1928. g. 2. febr. izdevusi Margrietai Korats, 2) MT 000024, ko Madonas apr. priekšnieka palīgs 1. iec. 1927. gada 16. sept. izd. Kristapam Geļneram, un 3) ser. CA 000299, ko Liepājas-Aizputes apr. pol. 3. iec. priekšn. 1936. g. 5. febr. izdevis Frumēi-Lejai Kolektors.

Pāles pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ZK 015846/296, ko šī pag. valde 1927. g. 16. nov. izdevusi Pēterim Suriņam. 239020

Praulienas pag. valde izsludina par nederīgam nozaudētās šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. MT 010532/332, kas 1928. g. 7. febr. izd. Jānim Gaiģitīm, un 2) 19107/645. zirga pasi, kas 1932. g. 26. aprīlī izd. Pēterim Izandam. 23909b

Priekuļu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 16763. karaklausības apliecību, ko Cēsu kara apr. priekšn. 1924. g. 8. okt. izdevis Jānim Jēkabsonam.

Prodes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi TK 005666/2110, ko šī pag. valde 1939. g. 2. VI izdevusi Jurim Brakovskim.

Purmalas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi TK 024104/6401, ko šī pag. valde 1938. g. 16. nov. izdev. Mikelim Breņevam. 235120

Rozēnu pag. valde izsludina par nederīgam nozaudētās šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi CP 006703/2509, kas 1934. g. 20. II izdota Marijai Kalniņš, un 2) 878. vecā parauga Latv. pasi (rozā), kas 1920. g. 30. martā izd. Adamam Alksnim.

Vijānu pils. vecākais izsludina par nederīgu 1932. g. 20. jūn. Saldus pils. valdes Nočumam Hiršmanim izdoto R. 55160/680. darba grām. 24467b

DAŽĀDI SLUDINĀJUMI.

Žīdu skolu biedrības „IVRIT” valde

uzaicina biedrības biedrus uz ārkārtējo pilnu sapulci 1940. g. 23. augustā, plkst. 11, biedrības telpās, Rīgā, Lazaretes ielā 3.

Darba kārtība: 1) valdes ziņojums; 2) biedrības likvidācija; 3) likvidācijas komisijas ievēlēšana; 4) dažādi jautājumi.

Ja šai sapulcē neierastos vajadzīgas biedru skaits, nākošā otra ārkārtēja pilna sapulce ar to pašu dienas kārtību notiks tai pašā vietā un tai pašā dienā plkst. 12 un skatīsies par pilntiesīgu 16 biedru ierašanās gadījumā.

Rīgā, 1940. g. 12. augustā. 24511b Valde.

Slēgto Latvijas Universitātes studentu biedrību korporāciju savienības „Studentu prezidiju konvents”, stud. biedr. „Korporācija Vendia”, korporācijas „Vendia” filistru biedrības, Latv. Univers. studentu korporācija „Varavīksne” un studentu korporācijas „Varavīksne” filistru biedrības likvidācijas komisija,

pamatojoties uz sabiedrisko lietu ministra lēmumu, uzaicina visus šo organizāciju kreditorus, debitorus un mantas turētājus pieteikties 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” likvidācijas komisijā Rīgā, Brīvības ielā 70, 103. dz. 24485z

Rīgā, 1940. g. 13. augustā. Likvidācijas komisijas priekšsēd. K. Začis.

Slēgtās „Rīgas igauņu izglītības un palīdzības biedrības” likvidatori

uzaicina likvidējamās biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikties likvidatoriem 2 mēnešu laikā, pēc šī sludinājuma ieviešanas dienas „Valdības Vēstnesī”, Rīgā, Dzirnavu ielā 48, 14. dz., no plkst. 9 līdz 10. Laikā nepieteiktās tiesības un prasījumi zaudēs spēku. Likvidatori: B. Kundziņš, 24486z O. Siktars.